

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

15. marts 2016*

»Statsstøtte — punktafgifter — delvis afskrivning af en skattegæld i henhold til en kreditorordning — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf — ret til forsvar — de berørte parter processuelle rettigheder — kriteriet om den private kreditor — bevisbyrde«

I sag T-103/14,

Frucona Košice a.s., Košice (Slovakiet), ved K. Lasok, QC, barrister B. Hartnett, advokat O. Geiss og barrister J. Holmes,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Armati, P.-J. Loewenthal og K. Walkerová, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/342/EU af 16. oktober 2013 om statsstøtte nr. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) ydet af Den Slovakiske Republik til Frucona Košice a.s. (EUT L 176, s. 38),

har

RETTEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M.E. Martins Ribeiro, og dommerne S. Gervasoni og L. Madise (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig C. Heeren,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. september 2015,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

Sagens baggrund

Udviklingen i sagsøgerens situation og kreditorordningsproceduren

- 1 Sagsøgeren, Frucona Košice a.s., er et slovakisk selskab, der bl.a. drev virksomhed inden for produktion af alkohol og alkoholholdige drikkevarer.
- 2 Mellem november 2002 og november 2003 fik sagsøgeren flere gange betalingshenstand for betaling af skattegæld, som bestod af punktafgifter, der påhvilede selskabet. Denne betalingshenstand var blevet tildelt selskabet efter finansiell sikkerhedsstillelse over for den lokale skattemyndighed, som det hørte under, nemlig skattekontoret, Košice IV (herefter »den lokale skattemyndighed«).
- 3 Den 25. februar 2004 var sagsøgeren som følge af de økonomiske vanskeligheder, som selskabet befandt sig i, ikke i stand til at betale de punktafgifter, der påhvilede det for januar 2004. Efter en lovændring, der trådte i kraft den 1. januar 2004, kunne sagsøgeren ikke længere få betalingshenstand med disse punktafgifter.
- 4 Som følge heraf mistede sagsøgeren sin tilladelse til produktion og forarbejdning af alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Efterfølgende har selskabet begrænset sin virksomhed til under varemærket Frucona at distribuere alkoholholdige drikkevarer købt hos O.H., som er en virksomhed, der i henhold til en aftale med sagsøgeren producerede disse varer på licens i sagsøgerens fabrikker til fremstilling af alkoholholdige varer.
- 5 Sagsøgeren var ligeledes insolvent som omhandlet i zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (lov nr. 328/1991 vedrørende konkursbehandling og kreditorordninger).
- 6 Den 8. marts 2004 indgav sagsøgeren en anmodning om at indlede en kreditorordningsprocedure ved Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice (Slovakiet)), hvori selskabet foreslog sine kreditorer at betale alle en andel på 35% af det samlede beløb, som selskabet skyldte dem (herefter »kreditorordningsforslaget«). Sagsøgerens samlede gæld udgjorde ca. 644,6 mio. SKK, hvoraf ca. 640,8 mio. SKK var skattegæld.
- 7 Ved afgørelse af 29. april 2004 traf Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) afgørelse om, at kreditorordningsproceduren kunne indledes.
- 8 Den 9. juli 2004 accepterede sagsøgerens kreditorer, herunder den lokale skattemyndighed, kreditorordningsforslaget under et retsmøde om kreditorordningen. Som led i denne kreditorordningsprocedure optrådte den lokale skattemyndighed som separatist, hvilken egenskab den var begunstiget af som følge af de sikkerheder, der var stillet til fordel for den i forbindelse med henstanden for betaling af de punktafgifter, som sagsøgeren skyldte (jf. præmis 2 ovenfor).
- 9 Sagsøgeren har anført, at selskabet inden den 9. juli 2004 bl.a. forelagde den lokale skattemyndighed en revisionsrapport, udarbejdet af et uafhængigt revisionsfirma (herefter »E-rapporten«), med henblik på at give den lokale skattemyndighed mulighed for at bedømme de relative fordele ved kreditorordningen og konkursbehandlingen.
- 10 De slovakiske skattemyndigheder foretog den 21. juni 2004 et kontrolbesøg på stedet i sagsøgerens lokaler. Under kontrolbesøget blev sagsøgerens finansielle situation pr. 17. juni 2004 fastlagt.

- 11 Ved afgørelse af 14. juli 2004 godkendte Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) kreditorordningen. I henhold hertil skulle de slovakiske skattemyndigheder modtage en tilbagebetaling på 35%, dvs. et beløb på ca. 224,3 mio. SKK.
- 12 Ved skrivelse af 20. oktober 2004 meddelte den lokale skattemyndighed bl.a. sagsøgeren, at reglerne for kreditorordningen, ifølge hvilke en del af skattegælden ikke skulle tilbagebetales, udgjorde en indirekte statsstøtte, som var betinget af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers godkendelse.
- 13 Den 17. december 2004 betalte sagsøgeren bl.a. et beløb på 224,3 mio. SKK til den lokale skattemyndighed, hvilket svarede til 35% af selskabets samlede skattegæld. Ved afgørelse af 30. december 2004 erklærede Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) kreditorordningsproceduren for afsluttet. Den 18. august 2006 fastsatte Krajský súd v Košiciach (retten for regionen Košice) det beløb, der skulle betales til den lokale skattemyndighed, til 224,1 mio. SKK.

Den administrative procedure

- 14 Ved skrivelse af 15. oktober 2004 blev der indgivet en klage til Kommissionen vedrørende en påstået ulovlig støtte til sagsøgeren.
- 15 Som svar på Kommissionens anmodning om oplysninger informerede Den Slovakiske Republik ved skrivelse af 4. januar 2005 Kommissionen om, at det var muligt, at sagsøgeren havde modtaget en ulovlig støtte, og anmodede Kommissionen om at godkende denne støtte som redningsstøtte til en kriseramt virksomhed.
- 16 Efter at den havde modtaget supplerende oplysninger oplyste Kommissionen ved skrivelse af 5. juli 2005 Den Slovakiske Republik om, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 88, stk. 2, EF med hensyn til den pågældende foranstaltning. Denne beslutning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2005 C 233, s. 47).
- 17 Den Slovakiske Republik fremsatte sine bemærkninger om den pågældende foranstaltning til Kommissionen ved skrivelse af 10. oktober 2005. På samme måde fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger om den pågældende foranstaltning til Kommissionen ved skrivelse af 24. oktober 2005. Disse blev videresendt til Den Slovakiske Republik for at give den mulighed for at kommentere dem, hvilket den gjorde ved skrivelse af 16. december 2005.

Den oprindelige beslutning

- 18 Den 7. juni 2006 vedtog Kommissionen beslutning 2007/254/EF om Den Slovakiske Republiks statsstøtte C 25/2005 (ex NN 21/2005) til Frucona Košice a.s. (EUT 2007 L 112, s. 14, herefter »den oprindelige beslutning«). I artikel 1 i denne beslutnings dispositive del bestemtes, at den statsstøtte, som Den Slovakiske Republik havde ydet sagsøgeren, og som beløb sig til 416 515 990 SKK, var uforenelig med fællesmarkedet, og det pålagdes ved beslutningens artikel 2 at tilbagesøge denne støtte.

Retsforhandlingerne for Retten og Domstolen

- 19 Den 12. januar 2007 indbragte sagsøgeren en sag for Retten med påstand om annulation af den oprindelige beslutning.
- 20 Ved dom af 7. december 2010, Frucona Košice mod Kommissionen (T-11/07, Sml., EU:T:2010:498), frifandt Retten Kommissionen.

- 21 Efter appel indgivet af sagsøgeren i medfør af artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol ophævede Domstolen ved dom af 24. januar 2013, Frucona Košice mod Kommissionen (C-73/11 P, Sml., EU:C:2013:32), dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 20 (EU:T:2010:498). Som led i vurderingen af realiteten af tvisten for første instans fandt Domstolen, at Kommissionen, idet den i forbindelse med vurderingen af kriteriet om den private kreditor undlod at tage hensyn til konkursbehandlingens varighed, foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, eller at den oprindelige beslutning, i det omfang Kommissionen tog hensyn til denne omstændighed, ikke var tilstrækkeligt begrundet. Endelig hjemviste Domstolen sagen til Retten, der skulle træffe afgørelse vedrørende de anbringender, der blev fremført for den, og som den ikke havde taget stilling til.
- 22 Efter dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), og med henblik på at udbedre visse mangler, som Domstolen havde fremhævet, vedtog Kommissionen den 16. oktober 2013 afgørelse 2014/342/EU om statsstøtte nr. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) ydet af Den Slovakiske Republik til Frucona Košice a.s (EUT L 176, s. 38, herefter »den anfægtede afgørelse«), hvis artikel 1 bestemmer, at den oprindelige beslutning »ophæves«.
- 23 Ved begrundet kendelse af 21. marts 2014, Frucona Košice mod Kommissionen (T-11/07 RENV, EU:T:2014:173), har Retten, for hvilken sagen var indbragt i henhold til artikel 117 i dens procesreglement af 2. maj 1991 ved dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), herefter fastslået, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i annulationssøgsmålet til prøvelse af den oprindelige beslutning.

Den anfægtede afgørelse

- 24 Som omtalt ovenfor i præmis 22, vedtog Kommissionen den anfægtede afgørelse, som erstattede den oprindelige beslutning, for at råde bod på de mangler, som blev fastslået i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32) (tiende betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 25 I den anfægtede afgørelse fandt Kommissionen bl.a., at det var nødvendigt i det væsentlige at undersøge, om den lokale skattemyndighed ved at acceptere kreditorordningsforslaget og dermed en afskrivning på 65% af deres tilgodehavende i forhold til sagsøgeren havde handlet, som en markedsøkonomisk kreditor ville gøre. Kommissionen præciserede i denne forbindelse, at denne myndigheds kreditorstilling i forhold til sagsøgeren var usædvanligt stærk, idet den befandt sig i en juridisk og økonomisk mere fordelagtig position end sagsøgerens private kreditorer. Den lokale myndighed stod for over 99% af alle krav og var derfor separatist, hvis krav derfor kunne indfries når som helst under konkursproceduren qua indtægterne fra salg af sikrede aktiver (80. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 26 For det første har Kommissionen hvad angår kriteriet om den private kreditor bl.a. bemærket, at anvendeligheden af dette kriterium afhænger af, om den pågældende medlemsstat på anden vis end i sin egenskab af offentlig myndighed gav virksomheden en økonomisk fordel, og at medlemsstaten, hvis den henholder sig til dette princip under den administrative procedure, i tvivlstilfælde skal fremskaffe utvetydig, objektiv og verificerbar dokumentation for, at den gennemførte foranstaltning kan tilskrives medlemsstaten, der handler som en privat markedsaktør. Kommissionen henviste i denne forbindelse til dom af 5. juni 2012, Kommissionen mod EDF (C-124/10 P, Sml., EU:C:2012:318, præmis 81-85) (82. betragtning til den anfægtede afgørelse).

27 I 83. betragtning til den anfægtede afgørelse har Kommissionen anført følgende:

»Den Slovakiske Republik fremfører kort sagt, at foranstaltningen efter dens opfattelse skal betragtes som statsstøtte. Den erkender, at spørgsmålet om statsstøtte ganske enkelt ikke blev overvejet på det tidspunkt, hvor ordningen blev iværksat, og anmoder om, at den omstridte foranstaltning betragtes som redningsstøtte. Det fremgår således, at kravene i henhold til retspraksis, jf. ovenfor, ikke er opfyldt i dette tilfælde, og den omstridte foranstaltning udgør således statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, [...] TEUF.«

28 For det andet har Kommissionen, efter at den i 84. betragtning til den anfægtede afgørelse bemærkede, at »[d]et [var sagsøgeren], der [fremførte], at foranstaltningen ikke [omfattede] støtte, og som [fremlagde] ovennævnte dokumenter, navnlig rapporter fra to revisorer«, efterprøvet, om Den Slovakiske Republik i forhold til sagsøgeren havde handlet som en privat kreditor.

29 Kommissionen har med henblik herpå i betragtning af de af sagsøgeren fremlagte beviser for det første sammenlignet kreditorordningsproceduren og konkursproceduren (88.-119. betragtning til den anfægtede afgørelse), for det andet sammenlignet kreditorordningsproceduren og skattefuldbyrdsproceduren (120.-127. betragtning til den anfægtede afgørelse) og for det tredje vurderet de øvrige beviser, som de slovakiske myndigheder og sagsøgeren har fremlagt (128.-138. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen har i det væsentlige fundet, at såvel konkursproceduren som skattefuldbyrdsproceduren ud fra den lokale skattemyndigheds synspunkt udgjorde mere fordelagtige alternativer end kreditorordningsforslaget (119., 124. og 127. betragtning til den anfægtede afgørelse).

30 Kommissionen har i 139. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslået, at princippet om den private kreditor ikke var overholdt i sagen, og at Den Slovakiske Republik havde givet modtageren en fordel, som virksomheden ikke ville have kunnet opnå på markedet. I 140. betragtning til denne afgørelse har Kommissionen fastslået, at den lokale skattemyndigheds annullation af skattegælden som led i en kreditorordning udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Endelig har Kommissionen i 182. betragtning til afgørelsen fastslået, at denne statsstøtte ikke var forenelig med det indre marked.

31 Den anfægtede afgørelses dispositive del indeholder fem artikler.

32 I henhold til den anfægtede afgørelses artikel 1 »[ophæves den oprindelige] beslutning [...]« (jf. præmis 22 ovenfor).

33 I henhold til den anfægtede afgørelses artikel 2 er den statsstøtte, som Den Slovakiske Republik har ydet sagsøgeren, og som beløber sig til i alt 416 515 990 SKK, uforenelig med det indre marked.

34 Ved den anfægtede afgørelses artikel 3 har Kommissionen pålagt Den Slovakiske Republik at tilbagesøge den pågældende støtte, som ulovligt var udbetalt sagsøgeren, med tillæg af morarenter.

35 I henhold til den anfægtede afgørelses artikel 4 er Den Slovakiske Republik forpligtet til inden to måneder at regne fra meddelelsen af denne afgørelse at underrette Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme afgørelsen.

36 I henhold til den anfægtede afgørelses artikel 5 er denne rettet til Den Slovakiske Republik.

37 Sagsøgeren modtog et eksemplar af den anfægtede afgørelse fra de slovakiske myndigheder den 24. oktober 2013.

38 Den 14. juni 2014 blev den anfægtede afgørelse offentliggjort i EU-Tidende.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 39 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 17. februar 2014 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.
- 40 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 18. februar 2014 har sagsøgeren indgivet en begæring om foreløbige forholdsregler, i det væsentlige med henblik på, at gennemførelsen af den anfægtede afgørelses artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4 udsættes. Begæringen blev afslået ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 6. maj 2014, og afgørelsen om sagens omkostninger blev udsat.
- 41 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 28. juli 2014 har sagsøgeren indgivet en ny begæring om foreløbige forholdsregler, i det væsentlige med henblik på, at gennemførelsen af den anfægtede afgørelses artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4 udsættes. Begæringen blev afslået ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 18. september 2014, og afgørelsen om sagens omkostninger blev udsat.
- 42 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i procesreglementet af 2. maj 1991 opfordret sagsøgeren til at indlevere visse dokumenter og har stillet Kommissionen et skriftligt spørgsmål. Parterne har efterkommet disse anmodninger inden for den fastsatte frist.
- 43 Parterne afgav indlæg og besvarede Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 8. september 2015.
- 44 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 45 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 46 Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat fire anbringender. De vedrører i det væsentlige for det første en tilsidesættelse af retten til forsvar, for det andet en retlig fejl i 83. betragtning til den anfægtede afgørelse, for det tredje retlige og faktiske fejl ved konklusionen om, at en konkursbehandling var mere fordelagtig end en kreditorordningsprocedure, og for det fjerde retlige og faktiske fejl ved konklusionen om, at skatteinddrivelsesproceduren var mere fordelagtig end kreditorordningsproceduren.

Det første anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar

- 47 Som led i det første anbringende har sagsøgeren i det væsentlige kritiseret Kommissionen for at have tilsidesat retten til forsvar i forhold til selskabet og Den Slovakiske Republik. Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at Kommissionen skulle have hørt selskabet om visse forhold i sagsakterne efter dom

Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), samt om visse forhold i denne dom, og at den skulle have hørt de berørte parter og Den Slovakiske Republik om de retlige vurderinger og de betragtninger, der var udtrykt i den anfægtede afgørelse. Sagsøgeren har i sin replik anført, at dette anbringende i videre omfang skal forstås som en påberåbelse af en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, som en retsinstans skal undersøge af egen drift, eftersom Kommissionen, da den vedtog den anfægtede afgørelse, nægtede at indhente alle relevante oplysninger, og, som den har anerkendt i svarskriftet, blot anvendte de oplysninger, som den havde til rådighed ved vedtagelsen af den oprindelige beslutning.

- 48 Kommissionen har bestridt alle disse argumenter.
- 49 Sagsøgerens argumenter om en tilsidesættelse af retten til forsvar og af væsentlige formforskrifter skal undersøges successivt.
- 50 Indledningsvis og for det første har sagsøgeren gjort gældende, at retten til forsvar er tilsidesat i forhold til selskabet selv.
- 51 Ifølge fast retspraksis er retten til forsvar i enhver procedure, som indledes over for en person, og som kan udmunde i en akt, der indeholder et klagepunkt mod denne, et grundlæggende EU-retligt princip, der skal sikres overholdt, selv i mangel af særlige bestemmelser vedrørende den pågældende procedure. Ifølge dette princip skal den pågældende person allerede under den administrative procedure sættes i stand til på hensigtsmæssig måde at tilkendegive sit synspunkt vedrørende de omstændigheder og klagepunkter, som Kommissionen har fremført (dom af 10.7.1986, Belgien mod Kommissionen, 234/84, Sml., EU:C:1986:302, præmis 27, af 9.7.2008, Alitalia mod Kommissionen, T-301/01, Sml., EU:T:2008:262, præmis 169, af 15.12.2009, EDF mod Kommissionen, T-156/04, Sml., EU:T:2009:505, præmis 101, og af 12.5.2011, Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen, T-267/08 og T 279/08, Sml., EU:T:2011:209, præmis 70).
- 52 Den administrative procedure for kontrol af statsstøtte indledes imidlertid kun mod den pågældende medlemsstat. De støttemodtagende virksomheder betragtes kun som »berørte« i denne procedure. De kan ikke selv forlange en kontradiktorisk behandling af Kommissionen, svarende til den, der tilbydes den pågældende medlemsstat (dom af 24.9.2002, Falck og Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen, C-74/00 P og C-75/00 P, Sml., EU:C:2002:524, præmis 81 og 83, og domme Alitalia mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2008:262, præmis 170, og EDF mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2009:505, præmis 102).
- 53 Retspraksis tildeler således i det væsentlige de interesserede parter den rolle at tjene som oplysningskilder for Kommissionen under den administrative procedure, der er indledt i medfør af artikel 108, stk. 2, TEUF. Det følger heraf, at de interesserede parter på ingen måde kan påberåbe sig den ret til forsvar, som tilkommer de personer, over for hvilke der er indledt en procedure, men at de kun har ret til at blive inddraget i den administrative procedure, i det omfang det må anses for formålstjenligt under hensyn til sagens konkrete omstændigheder (jf. domme Alitalia mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2008:262, præmis 172 og den deri nævnte retspraksis, EDF mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2009:505, præmis 103 og den deri nævnte retspraksis, og Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2011:209, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis).
- 54 Sagsøgeren kan følgelig ikke påstå, at selskabets ret til forsvar er blevet tilsidesat, da det ikke er tillagt en sådan ret inden for rammerne af den administrative procedure for kontrol af statsstøtte. Denne konklusion gælder, selv om den medlemsstat, der har ydet støtten, og modtageren af den kan have divergerende interesser under en sådan procedure (jf. i denne retning dom EDF mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2009:505, præmis 104).

- 55 Det skal derimod efterprøves, om sagsøgeren er blevet inddraget i den administrative procedure, i det omfang det må anses for formålstjenligt under hensyn til sagens konkrete omstændigheder (jf. i denne retning og analogt dom *Alitalia mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2008:262, præmis 173, og af 30.4.2014, *Tisza Erőmű mod Kommissionen*, T-468/08, EU:T:2014:235, præmis 206).
- 56 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at det er fast retspraksis, at det under den undersøgelsesfase, hvortil der henvises i artikel 108, stk. 2, TEUF, påhviler Kommissionen at give interesserede parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger (jf. dom af 8.5.2008, *Ferriere Nord mod Kommissionen*, C-49/05 P, EU:C:2008:259, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis). Med hensyn til denne forpligtelse har Domstolen udtalt, at offentliggørelse af en meddelelse i EU-Tidende er et egnet middel til at gøre alle de interesserede parter bekendt med, at der er indledt en procedure, idet den har præciseret, at formålet med denne meddelelse alene er at fremskaffe alle oplysninger fra de pågældende, som kan klarlægge forholdene for Kommissionen med henblik på, hvad denne videre skal foretage sig (jf. dom af 6.3.2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale og Land Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen*, T-228/99 og T-233/99, Sml., EU:T:2003:57, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis, og dom *Alitalia mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2008:262, præmis 171).
- 57 Det står i nærværende sag for det første fast, at sagsøgeren efter at Kommissionen offentliggjorde beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i EU-Tidende fremsatte sine bemærkninger ved skrivelse af 24. oktober 2005 og ligeledes afgav mundtlige bemærkninger den 28. marts 2006, dvs. inden den oprindelige beslutning, som den anfægtede afgørelse har erstattet, blev vedtaget. Sagsøgeren har endvidere ikke bestridt, at selskabet med beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure havde tilstrækkeligt kendskab til de relevante oplysninger og var i stand til på hensigtsmæssig måde at fremlægge sine bemærkninger i denne henseende.
- 58 Det følger heraf, at Kommissionen under den formelle undersøgelsesprocedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, ikke tilsidesatte sagsøgerens processuelle rettigheder, hvilket den sidstnævnte i øvrigt ikke har bestridt.
- 59 For det andet står det ligeledes fast, at den anfægtede afgørelse alene er støttet på de oplysninger, som var til rådighed, da den oprindelige beslutning blev vedtaget, og som sagsøgeren har kunnet fremsætte sine bemærkninger til, eller som selskabet selv har fremlagt i sine bemærkninger. Navnlig har sagsøgeren, selv om selskabet har gjort gældende, at Kommissionen har indført nye grunde og vurderinger i den anfægtede afgørelse, imidlertid i sin replik anerkendt og bekræftet under retsmødet som svar på Rettens spørgsmål, hvilket således er noteret i retsmøderapporten, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til andre oplysninger end dem, som den havde til rådighed, da den vedtog den oprindelige beslutning.
- 60 Det skal således lægges til grund, at Kommissionen kunne benytte disse oplysninger med henblik på at vedtage den anfægtede afgørelse, uden at den, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, var forpligtet til atter at indhente bemærkninger fra selskabet.
- 61 For det andet skal det tilføjes, at den procedure, som tilsigter at erstatte en ulovlig retsakt, kan genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, uden at Kommissionen er forpligtet til at genoptage proceduren ved at gå længere tilbage end til netop det punkt (jf. i denne retning dom af 12.11.1998, *Spanien mod Kommissionen*, C-415/96, Sml., EU:C:1998:533, præmis 31, og af 3.10.2000, *Industrie des poudres sphériques mod Rådet*, C-458/98 P, Sml., EU:C:2000:531, præmis 82, samt dom *Alitalia mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2008:262, præmis 99 og 142). Denne retspraksis om erstatning af en retsakt, som Unionens retsinstanser har annulleret, gælder ligeledes, såfremt en domstol ikke har annulleret den pågældende retsakt, når en ulovlig retsakt trækkes tilbage

eller erstattes af dens ophavsmand (jf. i denne retning dom Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2011:209, præmis 83).

- 62 I nærværende sag står det for det første fast, at Domstolen i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32, præmis 101-103), fandt, at Kommissionen, idet den i forbindelse med vurderingen af kriteriet om den private kreditor undlod at tage hensyn til konkursbehandlings varighed, foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, eller at den oprindelige beslutning, i det omfang Kommissionen tog hensyn til denne omstændighed, ikke var tilstrækkeligt begrundet. Det fremgår derimod på ingen måde af denne dom, at Domstolen rejste tvivl om proceduren vedrørende undersøgelsen af den omtvistede foranstaltning, eller om, at de grundlæggende oplysninger, der var indhentet i løbet af denne, var korrekte.
- 63 For det andet står det ligeledes fast, at Kommissionen, som det fremgår af tiende betragtning til den anfægtede afgørelse, vedtog denne afgørelse for at råde bod på de mangler, som Domstolen fastslog, og som den oprindelige beslutning var behæftet med. Den anfægtede afgørelse indeholder således bl.a. en vurdering af konkursbehandlings varighed som led i vurderingen af kriteriet om den private kreditor.
- 64 Kommissionen var på denne baggrund og i overensstemmelse med den ovenfor i præmis 61 nævnte retspraksis på ingen måde forpligtet til at genåbne den formelle undersøgelsesprocedure og atter at indhente sagsøgerens bemærkninger.
- 65 Det følger heraf, at Kommissionen, idet den vedtog den anfægtede afgørelse på grundlag af de oplysninger, som var indhentet som led i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den oprindelige beslutning, og uden atter at indhente sagsøgerens bemærkninger, ikke har tilsidesat selskabets ret til at blive inddraget i denne procedure.
- 66 Ingen af sagsøgerens argumenter kan give anledning til tvivl om dette resultat.
- 67 For det første har sagsøgeren kritiseret Kommissionen for ikke at have givet selskabet mulighed for at tage stilling til de nye oplysninger, der fremgår af den anfægtede afgørelse, til betydningen af dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), til konkursbehandlingen af L., som var et selskab, der virkede inden for den samme sektor, og til visse præmisser i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 20 (EU:T:2010:498). Selskabet har i sin replik anført, at Kommissionen undlod at give de berørte parter mulighed for at afgive de nødvendige oplysninger for at afgøre, om dens retlige fortolkning var gyldig.
- 68 Det skal i denne forbindelse først bemærkes, at Retten i præmis 141, 145, 146, 148, 177, 180, 181, 190, 191 og 198 i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 20 (EU:T:2010:498), i det væsentlige fastslog, at visse oplysninger og påstande, som selskabet havde fremsat under den administrative procedure, var utilstrækkelige, og at Kommissionen ikke var forpligtet til at anmode om yderligere oplysninger. Det fremgår endvidere af 117. betragtning til den anfægtede afgørelse, at sagsøgeren ikke havde bevist ligheden mellem sit eget tilfælde og L.'s.
- 69 Sagsøgerens argumentation kritiserer således i det væsentlige Kommissionen for ikke at have genåbnet den formelle undersøgelsesprocedure og for ikke at have hørt selskabet om alle de oplysninger, som det havde afgivet under den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den oprindelige beslutning, og som Retten fandt utilstrækkelige i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 20 (EU:T:2010:498), eller som Kommissionen havde fundet utilstrækkelige i den oprindelige beslutning. En sådan argumentation er i strid med retspraksis, som er nævnt ovenfor i præmis 52, hvorefter de berørte, herunder støttemodtageren, ikke kan forlange en kontradiktorisk behandling af Kommissionen. Såfremt denne argumentation blev tiltrådt, ville den nemlig netop føre til indførelsen af en sådan behandling.

- 70 For så vidt som sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for ikke at have hørt de berørte parter om den retlige vurdering og de betragtninger, der fremgår af den anfægtede afgørelse, skal det bemærkes, at det ikke fremgår af nogen bestemmelser om statsstøtte eller af retspraksis, at Kommissionen er forpligtet til at høre modtageren af statsstøtte vedrørende dennes vurdering af den pågældende foranstaltning, eller at Kommissionen er forpligtet til at informere den pågældende medlemsstat – og så meget desto mindre støttemodtageren – om sin stilling, før den vedtager sin beslutning, når de berørte parter og medlemsstaten har haft mulighed for at tage stilling (dom af 8.7.2004, Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, T-198/01, Sml., EU:T:2004:222, præmis 198, og af 1.7.2010, Nuova Terni Industrie Chimiche mod Kommissionen, T 64/08, EU:T:2010:270, præmis 168; jf. ligeledes i denne retning dom af 21.1.1999, Neue Maxhütte Stahlwerke og Lech-Stahlwerke mod Kommissionen, T-129/95, T-2/96 og T-97/96, Sml., EU:T:1999:7, præmis 230 og 231). Det står i nærværende sag fast, at Kommissionen har sat sagsøgeren i stand til at fremsætte sine bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
- 71 På grundlag disse samme betragtninger forkastes endelig sagsøgerens argument om, at Kommissionen havde undladt at høre selskabet om betydningen af dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), for dens analyse.
- 72 For det andet har sagsøgeren kritiseret Kommissionen for at have undladt at indhente alle relevante oplysninger med henblik på at vedtage den anfægtede afgørelse og for blot at anvende de oplysninger, som den havde til rådighed ved vedtagelsen af den oprindelige beslutning.
- 73 Det skal ganske rigtigt, som sagsøgeren har gjort gældende, bemærkes, at Domstolen bl.a. fastslog, at Unionens retsinstanser inden for rammerne af den kontrol, som de foretager af Kommissionens komplekse økonomiske vurderinger på området for statsstøtte, skal kontrollere, om de påberåbte beviser udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de heraf dragne konklusioner (dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 76). Det er ligeledes korrekt, at det fremgår af den retspraksis, som sagsøgeren har nævnt, at Kommissionen, når det viser sig, at kriteriet om den private investor kan finde anvendelse, er forpligtet til at anmode den pågældende medlemsstat om at give den alle relevante oplysninger, som sætter den i stand til at undersøge, om betingelserne for anvendelighed og anvendelse af dette kriterium er opfyldt (dom af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, EU:C:2013:186, præmis 33).
- 74 Alle disse betragtninger er en del af undersøgelsen af, om Kommissionens afgørelse inden for statsstøtte er velbegrundet. De er således blevet fremsat under undersøgelsen af de anbringender, som er blevet fremsat som led i appelproceduren, og som vedrører spørgsmålet om, hvorvidt Rettens vurdering af anbringender, der vedrører lovligheden af indholdet af de anfægtede afgørelser, er velbegrundet, og nærmere bestemt princippet om den private kreditor. Domstolen har i de ovenfor i præmis 73 nævnte domme derimod ikke taget stilling til det anderledes spørgsmål om, hvorvidt proceduren for vedtagelse af en sådan afgørelse var lovlig i forhold til navnlig støttemodtagerens processuelle rettigheder.
- 75 Det følger heraf, at sagsøgerens argumenter, der er gengivet ovenfor i præmis 72, vedrører den anfægtede afgørelses indholds lovlighed og ikke kan godtgøre nogen tilsidesættelse af selskabets processuelle rettigheder. Det samme gør sig gældende for den omstændighed, såfremt den forudsættes godtgjort, at Kommissionens oprindelige undersøgelse ikke var troværdig.
- 76 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at det, eftersom den berørte medlemsstats og støttemodtagerens roller under den formelle undersøgelsesprocedure er forskellige, skal sikres, at modtagerens argumenter høres med andre midler, når medlemsstaten ikke forsvare dennes interesser.

- 77 I betragtning af den ovenfor i præmis 54 nævnte retspraksis skal det imidlertid for det første lægges til grund, at den omstændighed, at den berørte medlemsstat ikke forsvare støttemodtagerens interesse, ikke kan føre til en ændring af sidstnævntes rolle under den administrative procedure eller af karakteren af dennes deltagelse i den nævnte procedure, således at støttemodtageren hvad angår retten til forsvar indrømmes garantier, der kan sammenlignes med denne medlemsstats.
- 78 For det andet skal det hvad angår støttemodtagerens ret til at blive inddraget i den administrative procedure, i det omfang det må anses for formålstjenligt under hensyn til sagens konkrete omstændigheder, blot bemærkes, at sagsøgeren i nærværende sag var blevet sat i stand til at afgive alle de oplysninger, som selskabet fandt relevante og nyttige, efter at beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure var blevet offentliggjort i EU-Tidende. Det fremgår utvetydigt af de bemærkninger, som sagsøgeren fremsatte på dette tidspunkt, at selskabet var bekendt med, at de slovakiske myndigheder ikke bestred de midlertidige konklusioner, som blev draget i denne beslutning hvad angår kvalificeringen af den pågældende foranstaltning som statsstøtte. Selskabet kunne således under alle omstændigheder fremsætte sine bemærkninger på trods af forskellene i deres situation.
- 79 Det følger af de ovenstående betragtninger, at alle sagsøgerens argumenter, som i det væsentlige tilsigter at godtgøre, at Kommissionen skulle have hørt selskabet efter dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), skal forkastes. Følgelig er det ikke nødvendigt at undersøge argumentet om, at indholdet af den anfægtede afgørelse kunne have været anderledes, hvis selskabet kunne have fremsat supplerende bemærkninger.
- 80 For det andet har sagsøgeren som svar på Rettens skriftlige spørgsmål under retsmødet bekræftet, at selskabet ligeledes påberåbte sig en tilsidesættelse af Den Slovakiske Republiks ret til forsvar, idet Kommissionen ikke hørte denne efter dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), og om de nye spørgsmål, der blev rejst i den anfægtede afgørelse.
- 81 Det følger af fast retspraksis, at tilsidesættelsen af retten til forsvar efter sin art er en subjektiv ulovlighed (jf. dom af 8.7.2004, JFE Engineering m.fl. mod Kommissionen, T-67/00, T-68/00, T-71/00 og T-78/00, Sml., EU:T:2004:221, præmis 425 og den deri nævnte retspraksis), og den skal således påberåbes af den berørte medlemsstat selv (dom Nuova Terni Industrie Chimiche mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 70, EU:T:2010:270, præmis 186; jf. ligeledes i denne retning dom Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 70, EU:T:2004:222, præmis 203).
- 82 Følgelig kan sagsøgeren ikke påberåbe sig en tilsidesættelse af retten til forsvar, som Den Slovakiske Republik er blevet udsat for.
- 83 Endvidere undersøges det argument, som sagsøgeren har fremsat i sin replik, hvorefter dette anbringende i videre omfang skal forstås som en påberåbelse af en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, som en retsinstans skal undersøge af egen drift, eftersom Kommissionen i sit svarskrift har indrømmet, at den havde udelukket alle oplysninger, som den havde modtaget efter den procedure, der førte til vedtagelsen af den oprindelige beslutning, fra sin analyse.
- 84 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, som omhandlet i artikel 263 TEUF, udgør et ordre public-anbringende, som Unionens retsinstanser skal behandle af egen drift (dom af 13.12.2013, Ungarn mod Kommissionen, T-240/10, Sml., EU:T:2013:645, præmis 70; jf. ligeledes i denne retning dom af 4.9.2014, Spanien mod Kommissionen, C-192/13 P, Sml., EU:C:2014:2156, præmis 103, og af 22.10.2014, Spanien mod Kommissionen, C-429/13 P, Sml., EU:C:2014:2310, præmis 34).
- 85 Derimod kan et anbringende, der vedrører lovligheden af den omtvistede afgørelses indhold, og som er et anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af traktaterne eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse, som omhandlet i artikel 263 TEUF, kun tages under påkendelse af Unionens

retsinstanser, såfremt den pågældende sagsøger gør det gældende (dom af 10.12.2013, Kommissionen mod Irland m.fl., C-272/12 P, Sml., EU:C:2013:812, præmis 28, og af 20.3.2014, Rouse Industry mod Kommissionen, C-271/13 P, EU:C:2014:175, præmis 18; jf. ligeledes i denne retning dom af 2.4.1998, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, C-367/95 P, Sml., EU:C:1998:154, præmis 67).

- 86 Det skal i nærværende sag bemærkes, som det fremgår ovenfor af præmis 73-75, at spørgsmålet, om Kommissionen har taget hensyn til alle relevante oplysninger med henblik på at vurdere kriteriet om den private kreditor, henhører under vurderingen af, om den anfægtede afgørelse er velbegrunderet, og ikke af en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
- 87 Det følger heraf, at sagsøgerens argumenter om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter skal forkastes, uden at det er nødvendigt at vurdere, om de kan antages til realitetsbehandling, idet de blev fremsat for første gang i replikken.
- 88 Henset til ovenstående betragtninger bør det første anbringende forkastes i det hele.

Det andet anbringende om, at 83. betragtning til den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl

- 89 Som led i det første annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at 83. betragtning til den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl, i det væsentlige fordi Kommissionen med urette af dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26 (EU:C:2012:318, præmis 81-85), har udledt, at den omstændighed alene, at en medlemsstat ikke tager stilling til en støtte på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, eller at den anmoder om, at denne foranstaltning anses som redningsstøtte, medfører, at der nødvendigvis er tale om statsstøtte. I denne henseende har sagsøgeren for det første anført, at statsstøtte er et objektivt begreb, og at de erklæringer, som medlemsstaten giver samtykke til, ikke nødvendigvis er troværdige og ikke kan påberåbes mod en berørt part, der anfægter den pågældende foranstaltning som statsstøtte. For det andet er spørgsmålet om, i hvilken egenskab Den Slovakiske Republik har handlet i nærværende sag, ikke relevant, eftersom denne kun kunne handle i sin egenskab af kreditor. Følgelig er det alene relevant at vide, om det var åbenbart, at sagsøgeren i betragtning af bl.a. de kriterier, der er fastsat i præmis 70-73 i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), ikke kunne have opnået den pågældende fordel fra en privat kreditor. For det tredje har Kommissionen ingen beviser for, at den lokale skattemyndighed ikke behandlede den pågældende skattegæld i sin egenskab af kreditor, idet den søgte at optimere det beløb, der kunne inddrives. Det er sagsøgerens opfattelse, at alene denne myndigheds beslutning, og ikke de slovakiske myndigheders vurdering, som anført i 83. betragtning til den anfægtede afgørelse, er relevant i denne henseende. For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at det fremgår af retspraksis, at Kommissionen med urette har fundet, at det påhviler medlemsstaten at påberåbe sig kriteriet om den private kreditor.
- 90 Kommissionen har bestridt, at disse argumenter er velbegrunderede, i det væsentlige fordi 83. betragtning til den anfægtede afgørelse er i overensstemmelse med retspraksis om anvendelsen af kriteriet om den private kreditor, og at Kommissionen under alle omstændigheder har undersøgt de oplysninger, den havde til rådighed, med henblik på at vurdere, om betingelserne for at anvende dette kriterium var opfyldt i det foreliggende tilfælde. For det første har Kommissionen gjort gældende, at det fremgår af retspraksis, at anvendelsen af kriteriet om den private kreditor afhænger af, i hvilken egenskab den pågældende medlemsstat indrømmer en virksomhed en fordel, idet det påhviler denne stat at påberåbe sig samt utvetydigt og på grundlag af objektive og verificerbare oplysninger at godtgøre, at den traf sin beslutning som en markedsaktør og ikke som offentlig myndighed. Det er Kommissionens opfattelse, at såfremt det anerkendes, at støttemodtageren kunne påberåbe sig kriteriet om den private kreditor, finder denne retspraksis tilsvarende og så meget desto mere anvendelse. For det andet er sagsøgerens argumentation støttet på den urigtige forudsætning om, at kriteriet om den private kreditor kan anvendes, uden at det på forhånd er godtgjort, at det kan finde anvendelse, under hensyn til medlemsstatens hensigt til at handle som privat kreditor. I nærværende

sag har Den Slovakiske Republik fremlagt oplysninger, der tilsigter at udelukke, at dette kriterium finder anvendelse. For det tredje har Kommissionen hvad angår sagsøgerens argumenter om en forskel mellem de slovakiske myndigheders og den lokale skattemyndigheds situation anført, at alene medlemsstaten er part i proceduren for undersøgelse af statsstøtte.

- 91 Det skal indledningsvis bemærkes, at det fastslås i artikel 107, stk. 1, TEUF, at bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 92 Støttebegrebet omfatter ikke blot positive ydelser såsom tilskud, men ligeledes indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og derved, uden at være tilskud i ordets egentlige forstand, er af samme art og har tilsvarende virkninger (dom af 1.12.1998, *Ecotrade*, C-200/97, Sml., EU:C:1998:579, præmis 34, *Frucona Košice mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 69, og dom *Kommissionen mod Buczek Automotive*, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 30).
- 93 De betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at være omfattet af begrebet »støtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF, er imidlertid ikke opfyldt, hvis den begunstigede virksomhed kunne opnå den samme fordel som den, der er blevet stillet til rådighed for den ved hjælp af statens midler, på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår (domme *Frucona Košice mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 70, og *Kommissionen mod Buczek Automotive*, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 31; jf. ligeledes i denne retning dom *Kommissionen mod EDF*, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis).
- 94 Denne vurdering sker, når en offentlig kreditor yder betalingslettelser for en virksomheds skyldige gæld, i princippet under anvendelse af kriteriet om den private kreditor. Dette kriterium er således, når det finder anvendelse, blandt de elementer, som Kommissionen har pligt til at tage hensyn til for at fastslå, om der foreligger en sådan støtte (domme *Frucona Košice mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 71, og *Kommissionen mod Buczek Automotive*, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 32; jf. ligeledes i denne retning dom af 29.4.1999, *Spanien mod Kommissionen*, C-342/96, Sml., EU:C:1999:210, præmis 46, og af 29.6.1999, *DM Transport*, C-256/97, Sml., EU:C:1999:332, præmis 24).
- 95 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Domstolen inden for rammerne af kriteriet om privat investor i et samfund med markedsökonomi har fastslået, at anvendelsen af kriteriet om den private investor i sidste ende afhænger af, om den omhandlede medlemsstat i sin egenskab af aktionær og ikke i sin egenskab af offentlig myndighed indrømmede en økonomisk fordel til en virksomhed, som tilhører den (dom *Kommissionen mod EDF*, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 81).
- 96 På tilsvarende vis skal det bemærkes, at anvendelsen af kriteriet om den private kreditor i sidste ende afhænger af, om denne medlemsstat på anden vis end i sin egenskab af offentlig myndighed indrømmer en økonomisk fordel til en virksomhed (jf. i denne retning dom *EDF mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2009:505, præmis 224). Det fremgår således af retspraksis, at når en offentlig myndighed indrømmer en betalingslettelse for en gæld, som en virksomhed skylder den, skal dens adfærd sammenlignes med en privat kreditor, der søger at få inddækket beløb, som en debitor i økonomiske vanskeligheder skylder ham (dom af 11.7.2002, *HAMSA mod Kommissionen*, T-152/99, Sml., EU:T:2002:188, præmis 167, og af 17.5.2011, *Buczek Automotive mod Kommissionen*, T-1/08, Sml., EU:T:2011:216, præmis 70; jf. ligeledes i denne retning domme *Spanien mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 94, EU:C:1999:210, præmis 46, og *DM Transport*, nævnt ovenfor i præmis 94, EU:C:1999:332, præmis 24). Kriteriet om den private erhvervsdrivende, og dermed om den private

investor, er relevant i denne form for tilfælde, idet den handling, staten foretager, i det mindste i princippet også kan foretages af en privat erhvervsdrivende med vinding for øje (jf. i denne retning dom EDF mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51, EU:T:2009:505, præmis 224).

- 97 Som led i kriteriet om den private investor i et samfund med markedsøkonomi har Domstolen endvidere fastslået, at det, hvis en medlemsstat under den administrative procedure påberåber sig nævnte kriterium, tilkommer den i tvivlstilfælde utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, at føre bevis for, at beslutningen om at gennemføre foranstaltningen blev truffet i dens egenskab af aktionær (dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 82). Det skal af disse elementer klart fremgå, at den pågældende medlemsstat forud for eller samtidigt med indrømmelsen af den pågældende økonomiske fordel ved den foranstaltning, som faktisk er blevet gennemført, har besluttet at investere i den kontrollerede offentlige virksomhed (jf. dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 83 og den deri nævnte retspraksis). Der kan i denne forbindelse kræves beviser, hvoraf fremgår, at denne beslutning er baseret på økonomiske vurderinger, som kan sammenlignes med dem, som en rationel privat investor, som befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som nævnte medlemsstat befinder sig i, under de foreliggende omstændigheder ville have udført inden at foretage en sådan investering med henblik på at fastslå den fremtidige rentabilitet af en sådan investering (dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 84). Derimod er økonomiske vurderinger foretaget efter tildelingen af nævnte fordel, den efterfølgende konstatering af, at den af den pågældende medlemsstat foretagne investering reelt var rentabel, eller efterfølgende begrundelser for valget af den fremgangsmåde, som blev fulgt, ikke tilstrækkelige til at godtgøre, at denne medlemsstat forud for eller samtidigt med denne tildeling har truffet en sådan beslutning i sin egenskab af aktionær (jf. dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 85 og den deri nævnte retspraksis).
- 98 Det fremgår af denne retspraksis, at hvis den pågældende medlemsstat for Kommissionen fremlægger beviser af den art, som kræves, tilkommer det sidstnævnte at foretage en samlet vurdering, som, ud over de af denne medlemsstat fremlagte beviser, skal tage hensyn til alle andre relevante beviser i sagen, som gør det muligt for den at afgøre, om beslutningen om at gennemføre den omhandlede foranstaltning er blevet truffet af nævnte medlemsstat i dens egenskab af aktionær eller dens egenskab af offentlig myndighed (jf. i denne retning dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 86).
- 99 I den anfægtede afgørelse bemærkede Kommissionen, at den i afgørelsen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure rejste tvivl om, hvorvidt Den Slovakiske Republik havde opført sig som en privat kreditor i forhold til sagsøgeren (78. betragtning til den anfægtede afgørelse). Idet Kommissionen anførte, at kreditorordningsvilkårene var de samme for både de private kreditorer og den lokale skattemyndighed (79. betragtning til den anfægtede afgørelse), bemærkede den, at denne myndigheds kreditorstilling var usædvanligt stærk. Kommissionen udledte heraf, at »[d]et [...] derfor [var] nødvendigt at undersøge i detaljer, om skattekontoret [havde brugt] alle disponible midler for at opnå den størst mulige tilbagebetaling af sine tilgodehavender, ligesom en markedsøkonomisk kreditor ville gøre« (80. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 100 Kommissionen har med henblik herpå i 81. og 82. betragtning til den anfægtede afgørelse bl.a. henvist til den retspraksis om anvendelsen af kriteriet om den private kreditor, som i det væsentlige er nævnt ovenfor i præmis 93 og 94, og til den analoge anvendelse af dette kriterium med den ovenfor i præmis 95 og 97 nævnte retspraksis. Kommissionen har herefter anvendt dette kriterium, efter at den har bemærket følgende i 83. og 84. betragtning til den anfægtede afgørelse:
- »(83) Den Slovakiske Republik fremfører kort sagt, at foranstaltningen efter dens opfattelse skal betragtes som statsstøtte. Den erkender, at spørgsmålet om statsstøtte ganske enkelt ikke blev overvejet på det tidspunkt, hvor ordningen blev iværksat, og anmoder om, at den omstridte

foranstaltning betragtes som redningsstøtte. Det fremgår således, at kravene i henhold til retspraksis, jf. ovenfor, ikke er opfyldt i dette tilfælde, og den omstridte foranstaltning udgør således statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, [...] TEUF.

(84) Det er [sagsøgeren], der fremfører, at foranstaltningen ikke [omfattede] støtte, og som fremlægger ovennævnte dokumenter, navnlig rapporter fra to revisorer.«

¹⁰¹ For det første skal det bemærkes, at det følger af den anfægtede afgørelse, at Kommissionen, i modsætning til den forståelse, som denne institution foreslog i sine processkrifter og under retsmødet, i det væsentlige fandt, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse. Denne forståelse gælder navnlig for 78. og 80. betragtning til den anfægtede afgørelse, som de er fremlagt ovenfor. Den gælder ligeledes i forhold til 84. betragtning til den anfægtede afgørelse, hvori Kommissionen lagde vægt på, at sagsøgeren selv havde påberåbt sig dette kriterium, idet selskabet havde fremlagt dokumenter i medfør heraf, inden Kommissionen besluttede at anvende dette kriterium på realiteten.

¹⁰² Der rejses ikke tvivl om denne forståelse af den anfægtede afgørelse ved 83. betragtning til den anfægtede afgørelse. Henvisningen i denne betragtning til »retspraksis, jf. ovenfor« kan, fordi den er generel og upræcis, nemlig både vedrøre retspraksis om, hvorvidt kriteriet om den private kreditor finder anvendelse, og retspraksis om anvendelsen af dette kriterium, som er anført i henholdsvis 82. og 81. betragtning til den anfægtede afgørelse. Kommissionens konklusion om, at »[d]et fremgår således, at kravene i henhold til retspraksis, jf. ovenfor, ikke er opfyldt i dette tilfælde, og den omstridte foranstaltning udgør således statsstøtte«, kan med andre ord ikke alene fortolkes således, at kriteriet om den private kreditor ikke fandt anvendelse, hvilket Kommissionen nu har gjort gældende, men endvidere således at betingelserne for at anvende kriteriet i betragtning af de af Den Slovakiske Republik fremlagte oplysninger ikke var opfyldt. På baggrund af de ovenfor i præmis 101 anførte betragtninger finder den sidstnævnte forståelse anvendelse, i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende.

¹⁰³ Selv om det er korrekt, at Kommissionen i 83. betragtning til den anfægtede afgørelse ikke alene på baggrund af, at Den Slovakiske Republik kvalificerede den pågældende foranstaltning som statsstøtte, kunne konkludere, at denne foranstaltning rent faktisk udgjorde en sådan støtte, fremgår det ikke desto mindre heraf, at Kommissionen under alle omstændigheder vurderede realiteten i kriteriet om den private kreditor og undersøgte alle betingelserne for, at der forelå statsstøtte.

¹⁰⁴ Det følger heraf, at dette anbringende, som er rettet mod konklusionen om, at den pågældende foranstaltning skal kvalificeres som statsstøtte, eftersom Den Slovakiske Republik havde foreslået dette, er uvirksomt. Denne konklusion gælder, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige argumenter, som er gengivet ovenfor i præmis 89, og som sagsøgeren navnlig har fremsat som svar på Kommissionens argumenter. Disse argumenter tilsigter nemlig at godtgøre, at 83. betragtning til den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl, og de påvirker ikke denne fejls virkningsløse karakter.

¹⁰⁵ Det følger ligeledes heraf, at Retten ikke, som Kommissionen i det væsentlige har opfordret den til, som led i såvel undersøgelsen af det andet anbringende som af det tredje og fjerde anbringende, der vedrører anvendelsen af kriteriet om den private kreditor, kan konstatere, at dette kriterium ikke finder anvendelse i nærværende sag. En sådan konstatering ville nemlig betyde, at Retten erstattede Kommissionens vurdering med sin egen.

¹⁰⁶ Det fremgår af fast retspraksis, at Retten i forbindelse med legalitetskontrollen i henhold til artikel 263 TEUF har kompetence til at træffe afgørelse i sager, der anlægges under påberåbelse af inkompetence, tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, tilsidesættelse af EUF-traktaten eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning. I medfør af artikel 264 TEUF skal den anfægtede retsakt erklæres ugyldig, hvis sagsøgeren får medhold. Retten kan således under ingen omstændigheder sætte sin egen begrundelse i stedet for den, udstederen af den anfægtede retsakt har

angivet (jf. dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 89 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 28.2.2013, Portugal mod Kommissionen, C-246/11 P, EU:C:2013:118, præmis 85 og den deri nævnte retspraksis).

- 107 For det andet skal det tilføjes, at selv om det forudsættes, at 83. betragtning til den anfægtede afgørelse skal forstås således, at Kommissionen, hvilket den nu har gjort gældende, har udelukket, at kriteriet om den private kreditor finder anvendelse i nærværende sag, er denne betragtning behæftet med en retlig fejl, som imidlertid af de ovenfor i præmis 103 og 104 og nedenfor i præmis 127 anførte årsager ikke påvirker den anfægtede afgørelses lovlighed.
- 108 Det skal i denne forbindelse analogt med den ovenfor i præmis 97 anførte retspraksis bemærkes, at hvis en medlemsstat under den administrative procedure påberåber sig kriteriet om den private kreditor, tilkommer det den i tvivlstilfælde utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, såsom de i den nævnte præmis anførte, at føre bevis for, at beslutningen om at gennemføre foranstaltningen blev truffet i dens egenskab af privat erhvervsdrivende.
- 109 Det skal imidlertid bemærkes, at det ikke følger af denne retspraksis, at Kommissionen, når den berørte medlemsstat ikke påberåber sig kriteriet om den private kreditor og finder, at den pågældende foranstaltning udgør statsstøtte, alene af denne årsag kan afholde sig fra at undersøge dette kriterium eller finde, at det ikke finder anvendelse. Tværtimod kan støttemodtageren påberåbe sig kriteriet om den private kreditor.
- 110 Først og fremmest fremgår det nemlig af retspraksis, at når Kommissionen har besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, påhviler det vedkommende medlemsstat og dem, som drager fordel af den pågældende foranstaltning, at fremsætte deres argumenter for at godtgøre, at foranstaltningen ikke udgør støtte, eller at den er forenelig med det indre marked, idet formålet med den formelle procedure netop er at gøre det muligt for Kommissionen at opnå fuld oplysning om alle sagens momenter (jf. dom af 28.11.2008, Hotel Cipriani m.fl. mod Kommissionen, T-254/00, T-270/00 og T-277/00, Sml., EU:T:2008:537, præmis 208 og den deri nævnte retspraksis, og af 20.9.2011, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen, T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Sml., EU:T:2011:493, præmis 246 og den deri nævnte retspraksis).
- 111 Kriteriet om den private kreditor udgør ikke en undtagelse, som kun finder anvendelse efter anmodning fra en medlemsstat, når de elementer, som udgør en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, foreligger. Det fremgår således af præmis 94 ovenfor, at dette kriterium, når det finder anvendelse, er blandt de elementer, som Kommissionen har pligt til at tage hensyn til for at fastslå, om der foreligger en sådan støtte (jf. analogt dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 103).
- 112 Det følger heraf, at ud over, at muligheden for at påberåbe sig kriteriet om den private kreditor i betragtning af den ovenfor i præmis 111 nævnte retspraksis på ingen måde er forbeholdt den berørte medlemsstat, er en fortolkning af retspraksis, hvorefter støttemodtageren er hindret i at påberåbe sig kriteriet om den private kreditor, alene fordi den berørte medlemsstat hverken har påberåbt sig dette kriterium eller har bestridt, at den pågældende foranstaltning er kvalificeret som statsstøtte, uforenelig med den ovenfor i præmis 110 nævnte retspraksis, hvorefter modtageren kan fremsætte sine argumenter for at godtgøre, at den pågældende foranstaltning ikke udgør statsstøtte.
- 113 Desuden har Domstolen i præmis 61 i dom af 24. oktober 2013, Land Burgenland m.fl. mod Kommissionen (C-214/12 P, C-215/12 P og C-223/12 P, Sml., EU:C:2013:682), bemærket, at i denne sag havde hverken den myndighed, der havde tildelt den økonomiske fordel, den pågældende medlemsstat eller støttemodtageren i løbet af den administrative procedure eller for Retten fremført beviser, hvoraf fremgik, at den pågældende foranstaltning var baseret på økonomiske vurderinger foretaget af denne myndighed med henblik på at fastslå rentabiliteten heraf, hvoraf det kan udledes, at

ud over den berørte medlemsstat kan støttemodtageren påberåbe sig kriteriet om den private kreditor ved i givet fald at godtgøre, at den pågældende foranstaltning blev besluttet af den nævnte stat i dennes egenskab af erhvervsdrivende.

- 114 Endelig skal det bemærkes, at den ovenfor i præmis 97 og 108 nævnte retspraksis skal forstås i sammenhæng med omstændighederne i den sag, der lå til grund for dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26 (EU:C:2012:318, præmis 82), nemlig medlemsstatens egen påberåbelse af kriteriet om en privat markedsøkonomisk investor. Eftersom Domstolen ikke har været forelagt spørgsmålet om, hvorvidt modtageren kunne påberåbe sig dette kriterium, når den berørte medlemsstat anførte, at den pågældende foranstaltning skulle kvalificeres som statsstøtte, kan det ikke af denne dom udledes, at alene denne medlemsstat gyldigt kan påberåbe sig det nævnte kriterium.
- 115 Det skal ikke desto mindre bemærkes, at i lighed med den medlemsstat, som påberåber sig kriteriet om den private kreditor, tilkommer det støttemodtageren, når denne påberåber sig kriteriet, i tvivlstilfælde utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, at føre bevis for, at den gennemførte foranstaltning hører under denne medlemsstats egenskab af erhvervsdrivende.
- 116 I nærværende sag har Den Slovakiske Republik ganske rigtigt ikke påberåbt sig kriteriet om den private kreditor og har foreslået, at den pågældende foranstaltning kvalificeres som statsstøtte. Sagsøgeren har imidlertid påberåbt sig dette kriterium under den formelle undersøgelsesprocedure, og selskabet har, som det fremgår af 84. betragtning til den anfægtede afgørelse, fremlagt dokumenter til støtte for denne påberåbelse, herunder navnlig rapporterne fra de to revisorer.
- 117 På den baggrund kunne Kommissionen for det første, navnlig i betragtning af præmis 112 ovenfor, ikke af den omstændighed alene, at medlemsstaten vurderede, at den omtvistede foranstaltning udgjorde statsstøtte, og ikke påberåbte sig kriteriet om den private kreditor, udlede, at dette kriterium ikke fandt anvendelse i nærværende sag.
- 118 For det andet skal det, henset til den ovenfor i præmis 95, 97 og 98 nævnte retspraksis, lægges til grund, at det, eftersom sagsøgeren havde påberåbt sig dette kriterium og havde fremlagt dokumenter med henblik herpå, påhvilede Kommissionen at efterprøve, om disse dokumenter opfyldte de i den nævnte retspraksis fastsatte krav, og i bekræftende fald at foretage en samlet vurdering, hvorunder der ud over de fremlagte oplysninger tages hensyn til alle andre relevante oplysninger i den foreliggende sag, som giver Kommissionen mulighed for at afgøre, om den gennemførte foranstaltning hørte under den pågældende medlemsstats egenskab af erhvervsdrivende eller offentlig myndighed. Selv om det er korrekt, at Kommissionen i 47. og 107. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at det, i modsætning til, hvad sagsøgeren gjorde gældende, ikke var godtgjort, at E-rapporten var blevet stillet til rådighed for den lokale skattemyndighed, inden denne accepterede kreditorordningen, skal det fastslås, at Kommissionen ikke har taget stilling til kendetegnene ved disse dokumenter og ikke foretog denne samlede vurdering med henblik på at afgøre, om kriteriet fandt anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 119 For fuldstændighedens skyld skal det under alle omstændigheder bemærkes, at dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26 (EU:C:2012:318, præmis 81-85), som præciserede betingelserne for at anvende kriteriet om en privat markedsøkonomisk investor, og som Kommissionen har lagt til grund for sit argument om, at kriteriet om den private kreditor ikke fandt anvendelse i nærværende sag, blev afsagt den 5. juli 2012, dvs. en måned inden retsmødet i den sag, der lå til grund for dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32). Det er i øvrigt ubestridt, at Domstolen i den sidstnævnte sag tog hensyn til visse oplysninger udledt af dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26 (EU:C:2012:318).

- 120 I dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), har Domstolen ganske rigtigt ikke udtrykkeligt taget stilling til, om kriteriet om den private kreditor finder anvendelse, hvilket Kommissionen i det væsentlige har gjort gældende. Ifølge de af Kommissionen fremlagte oplysninger var dette spørgsmål endvidere ikke rejst under appellen.
- 121 Det står imidlertid fast, at Domstolen i præmis 68-91 og 100-104 i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), tog stilling til, om Rettens og Kommissionens vurdering af betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor, var velbegrundet i henholdsvis Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 20 (EU:T:2010:498), og i den oprindelige beslutning.
- 122 Spørgsmålet, om kriteriet om den private kreditor kan finde anvendelse, går nødvendigvis forud for anvendelsen heraf, som det endvidere fremgår af præmis 71 i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), hvori Domstolen bemærkede, at dette kriterium, når det finder anvendelse, er blandt de elementer, som Kommissionen har pligt til at tage hensyn til for at fastslå, om der foreligger en støtte.
- 123 Eftersom Kommissionen har vurderet betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor, skal det dermed lægges til grund, at den implicit, men nødvendigvis har fundet, at dette kriterium fandt anvendelse.
- 124 For det første gælder denne konklusion så meget desto mere, eftersom Domstolen – mens Kommissionen i den oprindelige beslutning havde fastslået, at betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor ikke var opfyldt, og Retten forkastede realiteten i de anbringender og argumenter, der var rettet mod en del af den argumentation, der underbyggede denne konstatering – da den efter ophævelsen af dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 20 (EU:T:2010:498), tog stilling til tvisten i første instans i henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Domstolen, i det væsentlige fandt, at vurderingen af dette kriterium i den oprindelige beslutning var behæftet med en åbenbart urigtig vurdering eller i hvert fald en utilstrækkelig begrundelse (dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 101-103).
- 125 For det andet gælder den ovenfor i præmis 123 dragne konklusion uafhængigt af den omstændighed, at det i den sag, der lå til grund for dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), ifølge de af Kommissionen afgivne oplysninger ikke var anfægtet, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse. Det følger således af fast retspraksis, at selv om Unionens retsinstanser kun må træffe afgørelse vedrørende parternes påstande inden for de af parterne fastlagte rammer for tvisten, kan de ikke være fuldstændig bundet af de argumenter, som parterne har fremført til støtte for deres krav, da de ellers kan tænkes at blive nødsaget til at basere deres afgørelse på urigtige retlige betragtninger (kendelse af 27.9.2004, UER mod M6 m.fl., C-470/02 P, EU:C:2004:565, præmis 69, og af 13.6.2006, Mancini mod Kommissionen, C-172/05 P, RecFP, EU:C:2006:393, præmis 41, samt dom af 21.9.2010, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, Sml., EU:C:2010:541, præmis 65). Det følger heraf, at Domstolen for at undgå at basere den dom – hvormed den i det væsentlige erklærede en del af den argumentation, som lå til grund for konklusionen om, at betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor ikke var opfyldt, og som forudsætter, at kriteriet finder anvendelse, for ugyldig – på urigtige retlige betragtninger, selv om det ikke var bestridt, kunne have konstateret, at kriteriet ikke fandt anvendelse. Eftersom Domstolen ikke gjorde dette, må det fastslås, at den bekræftede, at kriteriet fandt anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 126 Såfremt det nu, som Kommissionen har anført, skulle udelukkes, at kriteriet om den private kreditor fandt anvendelse på sagens omstændigheder, ville retskraften af dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), følgelig blive tilsidesat.

- 127 Det følger heraf, at Kommissionens argumentation, der tilsigter at godtgøre, at kriteriet om den private kreditor ikke finder anvendelse, ikke kan tiltrædes. For så vidt som 83. betragtning til den anfægtede afgørelse indeholder en konklusion om, at dette kriterium ikke finder anvendelse i nærværende sag, er den anfægtede afgørelse dermed behæftet med en retlig fejl. Eftersom Kommissionen har undersøgt realiteten af dette kriterium, kan denne fejl i sig selv imidlertid ikke begrunde, at den anfægtede afgørelse annulleres.
- 128 I betragtning af det ovenstående skal sagsøgerens andet anbringende forkastes som uvirksomt.

Det tredje anbringende om retlige og faktiske fejl ved konklusionen om, at konkursbehandlingen var mere fordelagtig end kreditorordningsproceduren

- 129 Som led i det tredje anbringende har sagsøgeren anfægtet Kommissionens konklusion om, at en privat kreditor ville have valgt konkursbehandlingen og ikke kreditorordningsproceduren. Dette anbringende er inddelt i seks rækker af anbringender, hvor den første vedrører en generel kritik af Kommissionens tilgang, den anden vedrører Kommissionens vurdering af provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling, den tredje til femte vedrører konkursbehandlingens varighed, og den sjette vedrører en fejl, som 92. betragtning til den anfægtede afgørelse er behæftet med.

Indledende henvisninger til retspraksis

- 130 Inden det undersøges, om Kommissionens komparative vurdering af konkursbehandlingen og kreditorordningsproceduren i betragtning af sagsøgerens argumenter er velbegrundet, skal der indledningsvis henvises til relevant retspraksis om anvendelsen af kriteriet om den private kreditor, om bevisbyrden for at bevise, at betingelserne for at anvende dette kriterium er opfyldt, og om domstolsprøvelsen af vurderingen af dette kriterium.
- 131 Som bemærket ovenfor i denne doms præmis 92-94, omfatter støttebegrebet for det første indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget. De betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at være omfattet af støttebegrebet, er imidlertid ikke opfyldt, hvis den begunstigede virksomhed kunne opnå den samme fordel på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår, idet denne vurdering i princippet sker, når en offentlig kreditor yder betalingslettelser for en virksomheds skyldige gæld, under anvendelse af kriteriet om den private kreditor.
- 132 Sådanne betalingslettelser udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, såfremt den modtagende virksomhed, henset til størrelsen af den økonomiske fordel, den dermed opnår, klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, som befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor befinder sig i, og som søger at få inddækket de beløb, som en debitor i økonomiske vanskeligheder skylder ham (jf. domme Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis, og Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis).
- 133 Det tilkommer således Kommissionen at foretage en samlet vurdering, som skal tage hensyn til alle de relevante beviser i sagen, som gør det muligt for den at afgøre, om den modtagende virksomhed klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en sådan privat kreditor (domme Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 73, og Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 47; jf. ligeledes analogt dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 86).
- 134 I denne forbindelse skal enhver oplysning, der i ikke uvæsentlig grad kan påvirke beslutningsprocessen for en privat kreditor, der normalt anses for forsigtig og tilbageholdende, og som befinder sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor befinder sig i, og

som søger at opnå betaling af de beløb, som en debitor med finansielle problemer skylder ham, anses for relevant (domme Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 78, og Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 54).

- 135 Det fremgår endvidere af retspraksis, at en normalt forsigtig og tilbageholdende privat kreditor, der som i nærværende sag befandt sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som de slovakiske myndigheder befandt sig i, når han skulle vælge mellem flere procedurer, med henblik på at påvise det mest fordelagtige alternativ ville vurdere fordele og ulemper for hver af de nævnte procedurer (jf. i denne retning domme Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 79 og 80, og Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 56).
- 136 Den private kreditors valg er påvirket af en række faktorer, såsom om kravet er pantesikret, privilegeret eller simpelt, arten og omfanget af eventuel anden sikkerhed, en vurdering af mulighederne for genopretning af virksomheden og det provenu, han vil kunne opnå ved en afvikling (domme HAMSA mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 96, EU:T:2002:188, præmis 168, og Buczek Automotive mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 96, EU:T:2011:216, præmis 84; jf. ligeledes i denne retning dom Rouse Industry mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 85, EU:C:2014:175, præmis 61), ligesom risikoen for, at hans tab forøges (jf. i denne retning dom af 12.9.2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen, T-68/03, Sml., EU:T:2007:253, præmis 283). Beslutningsprocessen for en normalt forsigtig og tilbageholdende kreditor vil ligeledes kunne påvirkes i væsentlig grad af procedurernes varighed ved at udskyde inddrivelsen af de skyldige beløb, hvilket således i tilfælde af langvarige procedurer bl.a. vil kunne påvirke deres værdi (dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 81).
- 137 Det følger heraf, at Kommissionen i nærværende sag skulle afgøre, om det var åbenbart, at en normalt forsigtig og tilbageholdende privat kreditor, som befandt sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som de slovakiske myndigheder befandt sig i, under hensyn til disse faktorer ikke ville have accepteret kreditorordningsforslaget (jf. i denne retning dom Buczek Automotive mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 96, EU:T:2011:216, præmis 85). Kommissionen skulle herved med henblik på at påvise det mest fordelagtige alternativ sammenligne fordele og ulemper for hver af de nævnte procedurer på grundlag af den private kreditors interesser (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 57).
- 138 Derefter skal det hvad angår fastlæggelsen af bevisbyrden for, at betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor er opfyldt, for det andet bemærkes, at det følger af retspraksis, at Kommissionen, når den foretager den ovenfor i præmis 133 omtalte samlede vurdering, ud over de af den pågældende medlemsstat fremlagte oplysninger skal tage hensyn til alle andre relevante oplysninger i sagen (jf. i denne retning analogt den ovenfor i præmis 98 nævnte retspraksis). Kommissionen er således, når det viser sig, at kriteriet om den private investor kan finde anvendelse, forpligtet til at anmode denne medlemsstat om at give den alle relevante oplysninger, som sætter den i stand til at undersøge, om betingelserne for anvendelse af dette kriterium er opfyldt (dom Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 33).
- 139 Det følger heraf, at det påhviler Kommissionen at bevise, at betingelserne for anvendelse af kriteriet om den private kreditor er opfyldt (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 34). Dette gælder så meget desto mere, når den anfægtede afgørelse ikke er støttet på medlemsstatens manglende fremlæggelse af oplysninger, som Kommissionen havde anmodet den om, men på konklusionen om, at en privat kreditor ikke ville have handlet på samme måde som denne medlemsstats myndigheder, hvilken konklusion forudsætter, at Kommissionen havde alle relevante oplysninger, der var nødvendige for at udarbejde sin afgørelse, til rådighed (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 35).

- 140 For det andet skal det bemærkes, at det fremgår af den af Kommissionen nævnte retspraksis, at denne institution ikke kan kritiseres for, at den ikke har taget eventuelle faktiske eller retlige forhold i betragtning, som kunne have været fremlagt for den under den administrative procedure, men som ikke er blevet det, da Kommissionen ikke er forpligtet til af egen drift at undersøge og forestille sig, hvilke forhold der kunne være blevet forelagt for den (dom af 14.1.2004, *Fleuren Compost mod Kommissionen*, T-109/01, Sml., EU:T:2004:4, præmis 49; jf. ligeledes i denne retning dom *Kommissionen mod Sytraval og Brink's France*, nævnt ovenfor i præmis 85, EU:C:1998:154, præmis 60).
- 141 Kommissionen er imidlertid ud fra hensynet til god forvaltningsskik i forbindelse med traktatens grundlæggende regler om statsstøtte forpligtet til at gennemføre undersøgelsesproceduren vedrørende de anfægtede foranstaltninger upartisk og omhyggeligt, således at den ved vedtagelsen af den endelige beslutning i dette øjemed råder over så væsentlige og pålidelige elementer som muligt (dom af 2.9.2010, *Kommissionen mod Scott*, C-290/07 P, Sml., EU:C:2010:480, præmis 90; jf. ligeledes i denne retning dom *Kommissionen mod Sytraval og Brink's France*, nævnt ovenfor i præmis 85, EU:C:1998:154, præmis 62).
- 142 Endvidere skal retmæssigheden af en afgørelse om statsstøtte vurderes i forhold til de oplysninger, som Kommissionen kunne råde over på det tidspunkt, da den vedtog den (jf. dom *Kommissionen mod Scott*, nævnt ovenfor i præmis 141, EU:C:2010:480, præmis 91 og den deri nævnte retspraksis).
- 143 Det fremgår i denne henseende i det væsentlige af retspraksis, at Kommissionen kan se bort fra oplysninger, som den ikke er blevet forelagt under den administrative procedure, eftersom den gyldigt kan lægge til grund, at den er i besiddelse af mere pålidelige oplysninger, eller at disse oplysninger ikke er relevante (jf. i denne retning dom *Kommissionen mod Scott*, nævnt ovenfor i præmis 141, EU:C:2010:480, præmis 95-98).
- 144 For det tredje skal det bemærkes, at Kommissionens undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt bestemte foranstaltninger kan kvalificeres som statsstøtte på grund af, at de offentlige myndigheder ikke har handlet på samme måde som en privat kreditor, kræver en kompleks økonomisk vurdering (dom af 22.11.2007, *Spanien mod Lenzing*, C-525/04 P, Sml., EU:C:2007:698, præmis 59, samt domme *Frucona Košice mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 74, og *Kommissionen mod Buczek Automotive*, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 48).
- 145 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det inden for rammerne af den kontrol, som Unionens retsinstanser foretager af Kommissionens komplekse økonomiske vurderinger på området for statsstøtte, imidlertid ikke tilkommer Unionens retsinstanser at sætte deres eget økonomiske skøn i stedet for Kommissionens (domme *Frucona Košice mod Kommissionen*, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 75, og *Kommissionen mod Buczek Automotive*, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 49; jf. ligeledes i denne retning dom *Kommissionen mod Scott*, nævnt ovenfor i præmis 141, EU:C:2010:480, præmis 64 og 66 og den deri nævnte retspraksis).
- 146 For så vidt som Kommissionens anvendelse af kriteriet om den private kreditor i en markedsøkonomi indebærer komplicerede økonomiske vurderinger, er den således i medfør af fast retspraksis undergivet en kontrol, der er begrænset til, om procedure- og begrundelsesforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt til, om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (jf. i denne retning dom *Spanien mod Lenzing*, nævnt ovenfor i præmis 144, EU:C:2007:698, præmis 59-61).
- 147 Unionens retsinstanser skal således ikke blot tage stilling til bl.a. den materielle nøjagtighed af de beviser, der henvises til, samt oplysningernes troværdighed og sammenhæng, men ligeledes kontrollere, om disse oplysninger udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de

heraf dragne konklusioner (jf. domme Kommissionen mod Scott, nævnt ovenfor i præmis 141, EU:C:2010:480, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis, Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis, og Kommissionen mod Buczek Automotive, nævnt ovenfor i præmis 73, EU:C:2013:186, præmis 50).

- 148 I betragtning af de i ovennævnte retspraksis omtalte principper undersøges først, om den anfægtede afgørelse i betragtning af sagsøgerens argumenter er velbegrundet.
- 149 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i 119. betragtning til den anfægtede afgørelse konkluderede, at en privat kreditor ikke ville have accepteret kreditorordningsforslaget. Denne konklusion er støttet på en vurdering af det sandsynlige beløb, som den lokale skattemyndighed kunne have opnået som led i en likvidationsprocedure, og af denne procedures varighed, sammenholdt med det foreslåede beløb som led i kreditorordningen.
- 150 Kommissionen fandt i det væsentlige således, at det sandsynlige beløb, som den lokale skattemyndighed kunne have fået som led i en likvidationsprocedure, var betydeligt højere end det, som den fik som led i kreditorordningen. Efter at Kommissionen havde tilpasset E-rapportens vurderinger, vurderet det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling og fra dette sidstnævnte beløb trukket omkostningerne til en sådan procedure, fandt den i 104. og 105. betragtning til den anfægtede afgørelse, at denne myndighed som led i en konkursbehandling kunne have fået 356,7 mio. SKK, eller 132,4 mio. SKK mere end det ved kreditorordningen foreslåede beløb (224,3 mio. SKK). Kommissionen har endvidere i 106. betragtning til den anfægtede afgørelse tilføjet, at »selv hvis« man lagde E-rapportens evalueringsmetode til grund, ville denne myndighed ved en konkursbehandling have fået 225,5 mio. SKK, hvilket fortsat er højere end det som led i kreditorordningen opnåede beløb.
- 151 Endvidere fandt Kommissionen i 109.-112. betragtning til den anfægtede afgørelse hvad angår konkursbehandlingens varighed, at denne varighed ikke ville have haft nogen væsentlig indflydelse på en privat kreditors beslutning, i det væsentlige fordi den lokale skattemyndighed som privilegeret kreditor kunne have fået tilbagebetalt i hvert fald 194 mio. SKK ved afhændelsen af de langfristede aktiver, der var stillet som sikkerhed. For det andet vurderede Kommissionen i 113.-118. betragtning til den anfægtede afgørelse ikke desto mindre dels konkursbehandlingens sandsynlige varighed, idet den fandt, at denne sandsynligvis ville være kortere end en sådan procedures gennemsnitlige varighed, dels dens indflydelse på det beløb, som kreditor ville kunne modtage ved afslutningen af en sådan procedure (356,7 mio. SKK efter fradrag af omkostningerne til proceduren), idet det i medfør af sidstnævnte blev præciseret, at selv en varighed på fire til fem år ifølge Kommissionen som følge af størrelsen af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af de pågældende aktiver ikke ville have nogen afgørende indflydelse på den private kreditors beslutning.
- 152 Det forekommer således i det væsentlige, og uden at det påvirker spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionens vurderinger er velbegrundede, at denne, som det er foreskrevet i den ovenfor i præmis 133-137 nævnte retspraksis, har analyseret fordelene og ulemperne ved konkursbehandlingens sammenholdt med kreditorordningsproceduren under hensyn til bl.a. det sandsynlige provenu fra en afhændelse af sagsøgerens aktiver som led i den første procedure og til betydningen af dennes sandsynlige varighed samt til den lokale skattemyndigheds egenskab af privilegeret kreditor.
- 153 Sagsøgeren har imidlertid i det væsentlige gjort gældende, at denne analyse er urigtig og ikke er underbygget af tilstrækkelige beviser. Sagsøgeren har først kritiseret Kommissionens generelle tilgang og har anfægtet 92. betragtning til den anfægtede afgørelse (første og sjette række argumenter). Selskabet har herefter anfægtet Kommissionens vurdering af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af dets aktiver som led i en konkursbehandling (anden række argumenter). Endelig har sagsøgeren anfægtet vurderingen af en sådan procedures sandsynlige varighed og af dennes indflydelse på en privat kreditors valg (tredje til femte række argumenter).

- 154 Det skal indledningsvis undersøges, om vurderingen af dels det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling, dels af sådan procedures sandsynlige varighed og dennes indflydelse på en privat kreditors valg er velbegrundet.

Om vurderingen af provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling er velbegrundet (anden række argumenter)

- 155 Sagsøgeren har anfægtet, at provenuet fra afhændelsen af selskabets aktiver som led i en konkursbehandling blev vurderet til 435 mio. SKK. Idet sagsøgeren har anført, at Kommissionen skulle vurdere dette spørgsmål ud fra den private kreditors synspunkt, og at den hverken havde den nødvendige erfaring eller viden, har selskabet gjort gældende, at Kommissionen blot foretog vurderingerne uden at have foretaget en undersøgelse af sandsynligheden for et overskud ved afhændelsen eller at have forsøgt at indhente sagkyndige vurderinger eller andre beviser, der underbyggede dens vurderinger, og at den ikke kunne erstatte E-rapportens likvidationsfaktorer med andre faktorer, medmindre den havde indhentet relevante beviser fra en kompetent sagkyndig.
- 156 Sagsøgeren har navnlig anfægtet Kommissionens vurdering af provenuet fra afhændelsen af henholdsvis selskabets langfristede aktiver, lagerbeholdning og dets kortfristede fordringer som led i en konkursbehandling.
- 157 For det første har sagsøgeren anført, at Kommissionen ved at vurdere det sandsynlige minimumsprovenu fra afhændelsen af selskabets langfristede aktiver til 194 mio. SKK, skønt E-rapporten anvendte en likvidationsfaktor på 45%, har benyttet en faktor, som er opdigtet, vilkårlig, irrationel og ikke bevist, idet det præciseres, at dette beløb ikke svarer til en vurdering af provenuet fra en afhændelse som led i en konkursbehandling, og at det af de slovakiske myndigheder anførte beløb på 397 mio. SKK blev vurderet på grundlag af selskabets regnskaber. Endvidere giver O.H.'s leje af selskabets produktionsanlæg ikke mulighed for at drage nogen konklusion om det sandsynlige provenu fra afhændelsen heraf i tilfælde af konkursbehandling, og Kommissionen har ikke taget hensyn til konkursbehandlingen af L., som fortsat verserede.
- 158 For det andet har sagsøgeren hvad angår provenuet fra afhændelsen af selskabets lagerbeholdning anført, at en privat kreditor ville have taget hensyn til betydningen af tilbagekaldelsen af dets tilladelse til alkoholholdige varer for afhændelsen af ikke-færdige produkter, som udgjorde størstedelen af dets lagerbeholdning den 9. juli 2014. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen med urette og uden at afvise de i 108. betragtning til den anfægtede afgørelse omtalte beviser formodede, at betingelserne for en afhændelse som led i en konkursbehandling var de samme som dem, på grundlag af hvilke selskabet kunne afhænde sin lagerbeholdning under kreditorordningsproceduren.
- 159 For det tredje har sagsøgeren hvad angår provenuet fra afhændelsen af selskabets kortfristede fordringer anført, at Kommissionen med urette afviste at foretage den anden tilpasning, der var foretaget i E-rapporten, uden at angive hverken grunde eller beviser, der modsagde denne tilpasning. En privat kreditor ville netop have foretaget denne tilpasning for at bestemme den sandsynlige værdi, der ville kunne inddrives af de øvrige fordringer.
- 160 Kommissionen har bestridt alle sagsøgerens argumenter. Kommissionen har i det væsentlige gjort gældende, at den har taget hensyn til og foretaget en detaljeret undersøgelse af de tilgængelige, relevante oplysninger, idet det præciseres, at den ikke er forpligtet til at finde enhver sagkyndig rapport relevant eller at anmode om en sagkyndig vurdering. Kommissionen har endvidere gjort gældende, at den nåede til den konklusion, at oplysningerne i E-rapporten ikke var pålidelige, og at den tilpassede de i denne rapport indeholdte likvidationsfaktorer under hensyn til de oplysninger og beviser, som den lokale skattemyndighed havde på tidspunktet for de faktiske omstændigheder. Kommissionen har i duplikken tilføjet, at det ikke tilkommer den selv at fuldende de skridt, som en privat kreditor har taget, men at efterprøve, at den offentlige myndighed har handlet som en sådan.

- 161 Kommissionen har navnlig hvad angår sagsøgerens langfristede aktiver for det første anført, at det, når der ikke forelå en forklaring af den i E-rapportens fastsatte likvidationsfaktor, var passende at tage hensyn til alle andre tilgængelige oplysninger vedrørende værdien af disse aktiver, som en privat kreditor ville have undersøgt. Eftersom det påhviler sagsøgeren at godtgøre, at selskabets påstand om den private kreditors logik er velbegrundet, er Kommissionen ikke forpligtet til at give en korrekt likvidationsfaktor, men til at vurdere alle de tilgængelige oplysninger for at afgøre, om sagsøgerens påstand er underbygget på pålidelig vis. Endvidere har Kommissionen hvad angår henvisningen til O.H. anført, at den i 96. betragtning til den anfægtede afgørelse blot afviste argumentet om, at der ikke kunne findes en køber. Denne henvisning viser desuden sagsøgerens tendens til at rette sin opmærksomhed mod bestemte detaljer uden hensyn til konklusionen om, at provenuet fra afhændelsen af selskabets aktiver ville have været større, end det var foreslået i kreditorordningen, selv om der blev taget hensyn til E-rapportens likvidationsfaktorer, og at kreditorordningens ufordelagtige karakter forekommer åbenbar i betragtning af de af Kommissionen rettede vurderinger.
- 162 For det andet har Kommissionen hvad angår sagsøgerens lagerbeholdning bemærket, at den anfægtede afgørelse afviste E-rapportens likvidationsfaktor, hvilken ikke var forklaret, og begrundede den rimelige vurdering af provenuet fra afhændelsen af lagerbeholdningen med andre tilgængelige oplysninger, nemlig sagsøgerens angivelse af, at selskabet kunne opnå 110 mio. SKK ved at sælge sin lagerbeholdning, samt dennes konkrete udvikling. Afhændelse af lagerbeholdningen på disse betingelser med henblik på at finansiere kreditorordningen kan sammenlignes med omstændighederne ved afhændelse under en konkursbehandling, idet det præciseres, at sagsøgerens tilladelse allerede var blevet inddraget på tidspunktet for denne afhændelse. For det andet var formålet med 108. betragtning til den anfægtede afgørelse alene at afvise de rapporter, der var fremlagt som bevis.
- 163 For det tredje har Kommissionen hvad angår de kortfristede fordringer anført, at intet, selv om deres bogførte skulle justeres for at afspejle deres reelle værdi og tage hensyn til ikke-inddrivelige fordringer eller fordringer af ringe kvalitet, begrundede en lavere værdi end den, som sagsøgeren selv havde forventet at opnå hos sine debitorer. Endvidere har sagsøgeren stadig ikke begrundet den anden tilpasning, idet det præciseres, at den omstændighed, at en virksomhed erklæres i likvidation, ifølge Kommissionen ikke rejser tvivl om inddrivelsen af fordringer i forhold til dens debitorer.
- 164 Med henblik på at undersøge, om Kommissionen vurdering af provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver under konkursbehandlingen er velbegrundet, skal det bemærkes, at denne vurdering både i E-rapporten og i den anfægtede afgørelse er støttet på »likvidationsfaktorer«, som er blevet anvendt på sagsøgerens forskellige aktiver.
- 165 Som det fremgår af 94. betragtning til den anfægtede afgørelse, udtrykker sådanne faktorer den procentvise forskel på værdien af aktiver, der afhændes under konkursbehandlingen, og deres bogførte værdi. Deres formål er at beregne restværdien af de aktiver, der afhændes herunder, idet der tages højde for, hvilken type afhændelse der er tale om, idet det præciseres, at værdien af aktiver, der afhændes under likvidation, normalt er lavere end deres bogførte værdi, alt efter hvilken type aktiv der er tale om. Hverken anvendelsen af likvidationsfaktorer eller definitionen heraf er bestridt i nærværende sag.
- 166 Den i E-rapporten foreslåede vurdering og Kommissionens vurdering er imidlertid forskellige i to henseender. Ifølge Kommissionen udgør denne rapport ikke et pålideligt grundlag for at sammenligne konkursbehandlingen med kreditorordningsproceduren (89. betragtning til den anfægtede afgørelse).

- 167 E-rapporten har taget udgangspunkt i sagsøgerens aktiver pr. 31. marts 2004, hvorimod Kommissionen har benyttet selskabets aktiver pr. 17. juni 2004 (90. og 103. betragtning til den anfægtede afgørelse), hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. På den sidstnævnte dato blev den bogførte værdi af sagsøgerens forskellige aktiver, som det fremgår af tabel 5 i den anfægtede afgørelse, fastsat således:
- langfristede aktiver (jord, bygninger, maskiner og inventar, immaterielle aktiver, finansielle aktiver): 200 mio. SKK
 - lagerbeholdning: 84 mio. SKK
 - kontanter: 161 mio. SKK
 - kortfristede handelstilgodehavender: 63 mio. SKK.
- 168 Endvidere anførte Kommissionen, at den ikke kunne acceptere den metode, der var anvendt i E-rapporten, med henblik på at vurdere provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i konkursbehandlingen (93. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen har navnlig anført, at denne rapport ikke indeholdt en forklaring på, hvorledes likvidationsfaktorerne var blevet fastsat (94. betragtning til den anfægtede afgørelse), og at de i denne rapport anvendte likvidationsfaktorer på langfristede aktiver (45%), lagerbeholdning (20%) og kortfristede fordringer (20%, der blev anvendt på 59% af disse fordringers bogførte værdi) var blevet fastsat for lavt (95., 98. og 101. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 169 På den baggrund fastsatte Kommissionen selv relevante likvidationsfaktorer for at vurdere det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i likvidationen.
- 170 Sagsøgeren har bestridt denne vurdering. Med henblik på at vurdere, om den er velbegrundet, præciseres i betragtning af parternes argumenter den stilling, som sagkyndige erklæringer er indrømmet i Kommissionens skøn, inden der foretages bedømmelse af Kommissionens vurderinger.
- 171 Først skal det hvad angår sagkyndige erklæringer for det første bemærkes, at Kommissionen, i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, kunne se bort fra de i E-rapportens anvendte likvidationsfaktorer.
- 172 Det følger nemlig af retspraksis, at selv om Kommissionen, uden dog at være forpligtet hertil, kan søge bistand hos en uafhængig sagkyndig, er den ikke i øvrigt fritaget for at vurdere deres arbejde (dom af 16.9.2004, Valmont mod Kommissionen, T-274/01, Sml., EU:T:2004:266, præmis 72, og af 13.9.2010, Grækenland m.fl. mod Kommissionen, T-415/05, T-416/05 og T-423/05, Sml., EU:T:2010:386, præmis 251). En sagkyndig erklæring kan kun lægges til grund af Kommissionen eller af Unionens retsinstanser på grundlag af dens objektive indhold. Endvidere kan en ikke underbygget påstand i et sådant dokument ikke i sig selv udgøre et grundlag for at konkludere, at der foreligger statsstøtte (dom Valmont mod Kommissionen, EU:T:2004:266, præmis 71).
- 173 Det skal i nærværende sag fastslås, at E-rapporten, som Kommissionen har anført i den anfægtede afgørelse (jf. præmis 168 ovenfor), ikke indeholder nogen forklaring angående de likvidationsfaktorer, der blev anvendt for at fastsætte det maksimalt mulige provenu fra en afhændelse af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling. Det følger heraf, at de i denne rapport anvendte likvidationsfaktorer i betragtning af den ovenfor i præmis 172 nævnte retspraksis ikke kan kvalificeres som beviser.

- 174 For så vidt som sagsøgeren i denne henseende har gjort gældende, at vurderinger som dem, der er foretaget som led i E-rapporten, er støttet på erfaring og skøn, skal det tilføjes, at et sådant argument, henset til den ovenfor i præmis 172 nævnte retspraksis, er utilstrækkeligt til at begrunde en sagkyndig rapports bevisværdi og til at forpligte Kommissionen til at tage hensyn til de vurderinger, som den indeholder.
- 175 Kommissionen har derfor med føje ikke accepteret den i E-rapporten anvendte metode. Det skal imidlertid bemærkes, at Kommissionen subsidiært har taget hensyn til de vurderinger, der fremgår af denne rapport, med henblik på en minimumsvurdering.
- 176 Det følger ligeledes heraf, at alle de argumenter, som sagsøgeren har udledt af de i E-rapporten anvendte likvidationsfaktorer, idet selskabet har kritiseret Kommissionen for ikke at have taget hensyn til dem, eller idet det har gjort gældende, at en privat kreditor ville have taget hensyn hertil, skal forkastes som ubegrundede.
- 177 For det andet og for så vidt som sagsøgeren har kritiseret Kommissionen for ikke at have anmodet om en ny sagkyndig vurdering, skal det bemærkes, at det følger af retspraksis, at kritikken om, at Kommissionen burde have søgt bistand hos en uafhængig sagkyndig, da den udarbejdede afgørelsen, ikke som sådan kan tiltrædes, idet ingen traktatbestemmelse eller EU-bestemmelse pålægger Kommissionen en sådan forpligtelse (jf. i denne retning dom af 25.6.1998, British Airways m.fl. mod Kommissionen, T-371/94 og T-394/94, Sml., EU:T:1998:140, præmis 72, og af 16.3.2000, Astilleros Zamacona mod Kommissionen, T-72/98, Sml., EU:T:2000:79, præmis 55).
- 178 For så vidt som sagsøgeren i denne sammenhæng har henvist til præmis 13, 14 og 20-28 i dom af 21. november 1991, Technische Universität München (C-269/90, Sml., EU:C:1991:438), hvoraf selskabet har udledt, at Kommissionen, selv når den foretager en skønsmæssig vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne, skal indhente en passende sagkyndig vurdering, skal det blot bemærkes, at gældende ret i den sag, der lå til grund for den af sagsøgeren påberåbte dom, i modsætning til den i nærværende sag relevante lovgivning bestemte, at Kommissionen i givet fald skulle høre en gruppe sagkyndige. Det følger heraf, at der, henset til den ovenfor i præmis 177 nævnte retspraksis, ikke kan udledes nogen følge af den nævnte dom med henblik på den foreliggende sag.
- 179 Herefter skal det imidlertid vurderes, om Kommissionens vurderinger er velbegrundede. Det skal i denne forbindelse navnlig bemærkes, at selv om Kommissionen, som det fremgår af den ovenfor i præmis 177 nævnte retspraksis, principielt ikke er forpligtet til at søge bistand hos uafhængige sagkyndige for at udarbejde den anfægtede afgørelse, følger det ikke desto mindre heraf, at det påhviler den at afgøre, om det var åbenbart, at en privat kreditor ikke ville have accepteret kreditorordningsforslaget, og at bevisbyrden for, at betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor ikke var opfyldt i nærværende sag, påhvilede Kommissionen (jf. præmis 132, 133, 137 og 139 ovenfor).
- 180 Således skal de væsentligste overvejelser, som Kommissionen har udtrykt i den anfægtede afgørelse, bringes i erindring, inden det navnlig under hensyn til den ovenfor i præmis 145-147 nævnte retspraksis vurderes, om disse vurderinger er behæftet med åbenbart urigtige skøn, således som sagsøgeren i det væsentlige har gjort gældende, og om de underbygges retlig fyldestgørende af oplysningerne i sagsakterne samt om Kommissionen har taget hensyn til alle relevante oplysninger.
- 181 Kommissionen har i den anfægtede afgørelse vurderet det sandsynlige provenu fra en afhændelse af sagsøgerens aktiver til 435 mio. SKK, hvoraf 194 mio. stammer fra langfristede aktiver, 43 mio. fra lagerbeholdning, 37 mio. fra kortfristede fordringer og 161 mio. fra kontanter (tabel 5 i den anfægtede afgørelse). Kommissionen har således anvendt likvidationsfaktorer, som for hver af disse aktivposter udgør henholdsvis 97, 52, 59 og 100%, idet det præciseres, at fastsættelsen af de tre første faktorer er bestridt i nærværende sag.

- 182 Kommissionen har nærmere bestemt for det første vurderet det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens langfristede aktiver som led i konkursbehandlingen til 194 mio. SKK. Dette beløb svarer til værdien af de aktiver, som er stillet som sikkerhed over for den lokale skattemyndighed, som sagsøgeren har anført den på grundlag af vurderinger foretaget af uafhængige sagkyndige i 2003 eller 2004. Efter Kommissionens opfattelse skal en sådan sagkyndig prisvurdering normalt afspejle aktivets generelle pris og være udtryk for den pris, som aktivet kan sælges til på et givet tidspunkt. Denne værdi blev således beregnet med henblik på at vurdere disse aktivers værdi som sikkerhed (95. betragtning til den anfægtede afgørelse). Der er tale om en minimumspris, eftersom de slovakiske myndigheder havde vurderet værdien af sagsøgerens langfristede aktiver til 397 mio. SKK, som det er nævnt i den første fodnote, der fremgår af tabel 5 i den anfægtede afgørelse. Endvidere har Kommissionen i 96. betragtning til den anfægtede afgørelse besvaret sagsøgerens påstand om, at det ville være vanskeligt at finde en køber, idet Kommissionen fandt, at der havde været en umiddelbar interesse i disse produktionsaktiver fra en konkurrents side.
- 183 For det andet har Kommissionen hvad angår sagsøgerens lagerbeholdning fastsat en likvidationsfaktor på 52%, i det væsentlige fordi sagsøgeren kunne have opnået 110 mio. SKK ved at afhænde sin lagerbeholdning i 2004, idet denne faktor svarede til andelen af dette beløb i forhold til lagerbeholdningens bogførte værdi på det relevante tidspunkt. Kommissionen tilføjede, at det, henset til sagsøgerens virksomhed, kunne antages, at selskabets lagerbeholdning bestod af færdigvarer og halvfabrikata, der let kunne afhændes (98. og 99. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 184 For det tredje har Kommissionen hvad angår sagsøgerens kortfristede fordringer fastsat en likvidationsfaktor på 59%. Denne svarer til en tilpasning, som i E-rapporten er blevet anvendt på disse fordringers bogførte værdi for at afspejle visse fordringers uerholdelige eller lave kvalitet og dermed de erholdelige fordringers egentlige værdi. Kommissionen har derimod ved at bemærke, at det af de slovakiske myndigheder fremlagte oplysninger fremgår, at den således fastsatte værdi svarede til de forfaldne fordringer, ikke anvendt en anden faktor i modsætning til E-rapporten, som anvendte en anden tilpasning i form af en likvidationsfaktor på 20% (100.-102. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 185 Det følger af disse henvisninger i den anfægtede afgørelse, at Kommissionen har fastsat likvidationsfaktorerne ved at drage konklusioner på baggrund af oplysningerne i sagsakterne i den administrative procedure. Selv om disse konklusioner ganske rigtigt er draget på grundlag af oplysninger, som sagsøgeren har fremlagt, eller som sagsøgeren ikke har bestridt, følger det imidlertid ikke desto mindre heraf, at Kommissionen ikke har foretaget en metodologisk eller økonomisk analyse og ikke under den administrative procedure anmodede om supplerende oplysninger for at efterprøve og underbygge de konklusioner, som den havde draget af disse oplysninger.
- 186 Det skal bemærkes, at oplysningerne i sagsakterne fra den administrative procedure i nærværende sag ikke retligt fyldestgørende og utvetydigt kan underbygge de konklusioner, som Kommissionen har draget, med henblik på at vurdere provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver ved en konkursbehandling til 435 mio. SKK.
- 187 Det skal således for det første hvad angår vurderingen af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af de langfristede aktiver bemærkes, at sagsøgeren i sine bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure har anført, at værdien af de aktiver, der er stillet som sikkerhed, var ca. 194 mio. SKK. Sagsøgeren har i denne forbindelse præciseret, at denne værdi var udledt af uafhængige skønsrapporter, der var udarbejdet i 2003 og 2004, og at værdien kunne efterprøves i den afgiftsbetalingshenstand, som den lokale skattemyndighed ydede mellem 2000 og 2003. Selskabet har ligeledes tilføjet, at dette beløb ikke automatisk svarede til provenuet fra afhændelsen af de aktiver, der var stillet som sikkerhed, som led i en konkursbehandling, og at det maksimalt sandsynlige provenu ifølge flere uafhængige vurderinger udgjorde mellem 20 og 50% af denne værdi.

- 188 Sagsøgeren har som svar på en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, hvorved Retten anmodede selskabet om at fremlægge de ovenfor i præmis 187 nævnte rapporter, fremlagt en rapport fra K samt 13 beslutninger om betalingshenstand med afgifter, som var truffet med henblik på sikkerhedsstillelse fra juli 2000 til september 2003.
- 189 Kommissionen har for sit vedkommende som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten som led i en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse anført, at den ikke under den administrative procedure havde anmodet om at få fremlagt de ovenfor i præmis 187 nævnte rapporter. Kommissionen har imidlertid bemærket, at den var i besiddelse af de ovenfor i præmis 188 nævnte beslutninger om betalingshenstand samt af konklusionerne af inspektionen foretaget i sagsøgerens lokaler den 21. juni 2004, som de var anført i de slovakiske myndigheders skrivelse, som Kommissionen har bilagt sit svar. Kommissionen har desuden gjort gældende, at den, eftersom de ovenfor i præmis 187 nævnte skønsrapporter var bestilt specifikt for at fastsætte aktivernes værdi med henblik på at stille sikkerhed, kunne benytte det af sagsøgeren fastsatte beløb. Det er Kommissionens opfattelse, at det fastsatte beløb, når et aktivs værdi er fastsat med henblik på, at det stilles som sikkerhed, nødvendigvis skal tage hensyn til, hvad der ville ske, hvis sikkerheden skulle indfris.
- 190 Det følger ganske rigtigt af de ovenfor i præmis 188 og 189 beskrevne forhold, at parterne i det væsentlige er enige om, at vurderingen af sagsøgerens langfristede aktiver til 194 mio. SKK, som selskabet selv har fremført, sigtede til at stille sikkerhed til fordel for den lokale skattemyndighed på tidspunktet for betalingshenstanden med de afgifter, som selskabet skyldte.
- 191 Det skal imidlertid først bemærkes, at oplysningerne i sagsakterne på trods af de ovenfor i præmis 188 og 189 anførte forhold ikke giver mulighed for at afgøre, om denne vurdering af de aktiver, der er stillet som sikkerhed, afspejler den bogførte værdi af de langfristede aktiver, der er stillet som sikkerhed, deres markedspris eller deres salgspris i tilfælde af konkursbehandling. Parternes opfattelser er forskellige i denne henseende. Kommissionen har således, selv om sagsøgeren, som det fremgår ovenfor af præmis 187, har rejst tvivl om, hvorvidt der er overensstemmelse mellem beløbet på 194 mio. SKK og provenuet fra afhændelsen af selskabets langfristede aktiver som led i en konkursbehandling, i den anfægtede afgørelse og for Retten blot anslået, at dette beløb skulle afspejle aktivernes overordnede værdi, der svarer til den pris, som de kan indbringe ved en afhændelse på et givet tidspunkt, herunder som led i en konkursbehandling, uden at Kommissionen har søgt at efterprøve formålet med, metoden for eller pålideligheden af den vurdering, som den har støttet sig på.
- 192 Selv om beslutningerne om betalingshenstand med skattegælden, som sagsøgeren har fremlagt, indeholder en talmæssig opgørelse af de aktiver, der er stillet som sikkerhed, under henvisning til vurderingerne foretaget i 2002, giver disse beslutninger samlet set dog heller ikke mulighed for at fastholde det samlede beløb på 194 mio. SKK. Navnlig indeholder flere af disse beslutninger blot en opremsning af de værdier, der er stillet som sikkerhed, uden imidlertid at sætte tal på deres værdi.
- 193 Endvidere henviser den ovenfor i præmis 189 nævnte skrivelse fra de slovakiske myndigheder til den inspektion, som blev foretaget i sagsøgerens lokaler den 21. juni 2004, og fremlægger resultaterne heraf. Det anføres heri, at selskabets langfristede aktiver, således som det fremgår af en sagkyndigs vurdering, udgjorde 200 mio. SKK. Selv om det forudsættes, at der er tale om den samme vurdering som den af sagsøgeren omtalte, skal det derimod bemærkes, at skrivelsen ikke indeholder nogen angivelse af værdien af de langfristede aktiver, der er stillet som sikkerhed. Skrivelsen anfører heller ikke, at beløbet 194 mio. SKK, som i øvrigt ikke er omtalt heri, svarer til det sandsynlige provenu fra en afhændelse af sagsøgerens langfristede aktiver som led i en konkursbehandling.
- 194 Det skal endvidere bemærkes, at den af Kommissionen anvendte vurdering, som stammer fra slutningen af 2003 eller begyndelsen af 2004, i betragtning af de af parterne anførte oplysninger er støttet på vurderinger, der er foretaget mellem 2000 og 2003 ved beslutningerne om

betalingshenstand. Beløbet 194 mio. SKK fremgår således ikke af en samtidig vurdering, hvilket sagsøgeren har bemærket under retsmødet. Som sagsøgeren har gjort gældende, falder værdien af de aktiver, der er stillet som sikkerhed, navnlig køretøjer og maskiner, med tiden.

- 195 Endelig skal det tilføjes, at den likvidationsfaktor, som Kommissionen har anvendt, er særligt høj, idet den svarer til 97% af den bogførte værdi af alle sagsøgerens langfristede aktiver (194 ud af 200 mio. SKK). Som sagsøgeren med føje har gjort gældende, mindsker omstændighederne ved en afhændelse som led i en konkursbehandling et aktivs værdi i forhold en afhændelse under normale handelsvilkår, hvorunder sælger bl.a. kan vælge salgstidspunktet. Kommissionen har endvidere selv i 94. betragtning til den anfægtede afgørelse vedrørende likvidationsfaktorerne bemærket, »at værdien af aktiver, der afhændes under likvidation, normalt er lavere end deres bogførte værdi, alt efter hvilken type aktiv der er tale om«.
- 196 Henset til de ovenfor i præmis 191-195 anførte betragtninger skal det fastslås, at oplysningerne i sagsakterne fra den administrative procedure ikke giver mulighed for retligt fyldestgørende at underbygge den likvidationsfaktor, som Kommissionen har anvendt med henblik på at vurdere provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens langfristede aktiver.
- 197 For det andet skal det straks hvad angår vurderingen af provenuet fra sagsøgerens kortfristede fordringer fastslås, at sagsøgeren ikke har bestridt Kommissionens tilpasning på 59%. Formålet med denne tilpasning, som er udledt af E-rapporten, er ifølge Kommissionen at afspejle visse fordringers uerholdelige karakter eller lave kvalitet (jf. præmis 184 ovenfor).
- 198 Uden at der er behov for at tage stilling til det af sagsøgeren rejste spørgsmål om, hvorvidt Kommissionen uden at modsige sig selv kunne benytte den faktor på 59%, som var anvendt i E-rapporten, skønt den ikke fandt, at denne rapport var pålidelig, skal det i denne forbindelse bemærkes, at som følge af, at der af den nævnte rapport ikke fremgår nogen forklaring, og henset til sagsøgerens indsigelser, kan hverken denne faktors betydning eller at den er velbegrundet anses som godtgjort. Hvor denne faktor ifølge Kommissionen således i det væsentlige giver mulighed for at fastslå de kortfristede fordringer af god kvalitet, som kan inddrives eller afhændes uden tab ved en konkursbehandling, er det derimod sagsøgerens opfattelse, at en anden tilpasning er påkrævet for at tage hensyn til omstændighederne ved en sådan likvidation, hvorunder inddrivelsen eller afhændelsen af de kortfristede fordringer ville ske til et lavere beløb end deres inddrivelige værdi og ville medføre omkostninger, risici og forsinkelser.
- 199 Imidlertid giver ingen oplysninger i sagsakterne mulighed for at understøtte Kommissionens argument om, at de kortfristede fordringers beløb som fastsat med anvendelse af faktoren på 59% kan inddrives i deres helhed uden at blive påvirket af omstændighederne ved en afhændelse under en konkursbehandling.
- 200 Det skal på denne baggrund lægges til grund, at oplysningerne i sagsakterne ikke giver mulighed for retligt fyldestgørende at godtgøre likvidationsfaktoren på 59%, som Kommissionen har anvendt på de kortfristede fordringer.
- 201 Det følger af det ovenstående og navnlig af konklusionerne ovenfor i præmis 196 og 200, at oplysningerne i sagsakterne fra den administrative procedure ikke retligt fyldestgørende kan underbygge Kommissionens vurdering af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af de langfristede aktiver og de kortfristede fordringer som led i en konkursbehandling. Det forekommer således, at Kommissionen ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke rådede over de så fuldstændige og pålidelige elementer som muligt, der var nødvendige for at vedtage denne afgørelse, og at den, som sagsøgeren har gjort gældende, skulle have søgt at indhente supplerende oplysninger med henblik på at efterprøve og underbygge sine konklusioner.

- 202 Uden at det er nødvendigt at undersøge, om Kommissionens analyse af provenuet fra afhændelsen sagsøgerens lagerbeholdning er velbegrundet, følger det heraf, at oplysningerne i sagsakterne fra den administrative procedure ikke retligt fyldestgørende kan godtgøre, at provenuet fra afhændelsen af de forskellige aktiver som led i en konkursbehandling blev vurderet til 435 mio. SKK.
- 203 Denne konklusion drages ikke i tvivl af Kommissionens argumenter.
- 204 For det første har Kommissionen gjort gældende, at den, eftersom det ikke påhviler den at godtgøre, at dens analyse er korrekt, men at det påhviler sagsøgeren at godtgøre, at selskabets påstand om den private kreditors logik er velbegrundet, ikke er forpligtet til at give en korrekt likvidationsfaktor, men til at vurdere alle de tilgængelige oplysninger for at afgøre, om sagsøgerens påstand er underbygget på pålidelig vis.
- 205 Det skal imidlertid bemærkes, at dette argument er i strid med den ovenfor i præmis 139 nævnte retspraksis. I henhold til denne retspraksis påhviler det nemlig Kommissionen at bevise, at betingelserne for anvendelse af kriteriet om den private kreditor er opfyldt. Kommissionen kan ikke undslippe denne bevisbyrde ved blot, hvad angår vurderingen af betingelserne for anvendelse af kriteriet om den private kreditor, at anføre teorier, der ikke er underbygget retligt fyldestgørende.
- 206 Selv om det forudsættes, som Kommissionen har anført under retsmødet, at anvendelsen af kriteriet om den private kreditor medfører en »forskydning« af bevisbyrden, idet det påhviler medlemsstaten eller modtageren af foranstaltningen at tilbagevise de af Kommissionen fremførte oplysninger, og i forhold til hvilke betingelserne for at anvende dette kriterium ikke synes opfyldt, skal det på denne baggrund lægges til grund, at disse teorier, der ikke er underbyggede og, som Kommissionen har fremført, ikke er tilstrækkelige til en sådan omvendelse af bevisbyrden.
- 207 For det andet har Kommissionen i både den anfægtede afgørelse og i sine processkrifter henvist til, at provenuet fra afhændelsen af de langfristede aktiver, der var blevet vurderet til 194 mio. SKK, kun var en minimumspris, eftersom de slovakiske myndigheder havde vurderet værdien af de aktiver, der var stillet som sikkerhed, til 397 mio. SKK.
- 208 Ud over at sagsøgeren har bestridt de slovakiske myndigheders vurdering, skal det, som selskabet har gjort gældende, og som det fremgår af 22. og 122. betragtning til den anfægtede afgørelse, ligeledes på den ene side bemærkes, at myndighederne under den administrative procedure anførte, at beløbet 397 mio. SKK var blevet fastsat på grundlag af sagsøgerens regnskaber. På den baggrund kan dette beløb ikke tjene som grundlag for vurderingen af provenuet fra en afhændelse af sagsøgerens langfristede aktiver som led i en konkursbehandling. Kommissionen har desuden som svar på et spørgsmål fremsat af Retten under retsmødet anerkendt, at den ikke havde noget bevis for, at dette beløb var korrekt, hvorfor det heller ikke kunne benyttes i beregningerne. På den anden side skal det bemærkes, at dette beløb, som ifølge sagsøgeren er blevet vurderet, inden sikkerheden blev stillet, under alle omstændigheder ikke svarer til sagsøgerens økonomiske situation den 17. juni 2004, som Kommissionen lagde til grund for sin vurdering. Den bogførte værdi af sagsøgerens langsigtede aktiver var denne dag således 200 mio. SKK.
- 209 For det tredje har Kommissionen kritiseret sagsøgerens tendens til at rette sin opmærksomhed mod bestemte detaljer i den anfægtede afgørelse uden at tage hensyn til konklusionen om, at det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver, selv om man tog hensyn til E-rapportens likvidationsfaktorer, ville have været højere end det beløb, som var foreslået som led i kreditorordningen, og hvorefter kreditorordningens ufordelagtige karakter fremstod åbenbar i betragtning af de af Kommissionen rettede vurderinger.
- 210 Det skal på den ene side bemærkes, at Kommissionens vurdering af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling ikke underbygges retligt fyldestgørende af beviser (jf. præmis 201 og 202 ovenfor). Det følger heraf, at Kommissionen med

urette har gjort gældende, at det forekommer åbenbart, at konkursbehandlingen er at foretrække frem for kreditorordningsproceduren i betragtning af de vurderinger, der er foretaget på grundlag af dens egen metode. Såfremt det på den anden side er korrekt, at provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver, selv når man anvender E-rapportens likvidationsfaktorer, fortsat er 1,2 mio. SKK højere end det som led i kreditorordningen opnåede, følger det ikke desto mindre heraf, at denne betragtning alene ikke er tilstrækkelig til at godtgøre, at en privat kreditor åbenbart ville have foretrukket konkursbehandling frem for kreditorordningsproceduren. Denne konklusion afhænger nemlig ligeledes af indvirkningen af den første procedures varighed på kreditorens valg (jf. præmis 222-234 nedenfor).

- 211 For det fjerde er Kommissionens argument om O.H.'s interesse i sagsøgerens langfristede aktiver, for så vidt dette alene har til formål at anføre, at selskabet ikke har godtgjort, at der ikke var en potentiel køber, uden betydning for vurderingen af, om bedømmelsen af vurderingen af provenuet fra afhændelsen af selskabets langfristede aktiver er velbegrundet.
- 212 For det femte skal det tilføjes, at Kommissionens argumenter om sagsøgerens kortfristede fordringer i det væsentlige er blevet forkastet ovenfor i præmis 198 og 199.
- 213 På baggrund af de ovenstående betragtninger skal sagsøgerens argument, der tilsigter at anfægte Kommissionens vurdering af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af selskabets aktiver som led i en konkursbehandling, tiltrædes.

Om vurderingen af konkursbehandlingens varighed og dens indvirkning på den private kreditors valg er velbegrundet (tredje til femte række argumenter).

- 214 Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens vurdering af konkursbehandlingens varighed og af dens indvirkning på den private kreditors valg.
- 215 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at betragtningen om, at konkursbehandlingens varighed var uden betydning, fordi den lokale skattemyndighed havde egenskab af privilegeret kreditor, er behæftet med den samme fejl som den, der fremgår af dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32). Sagsøgeren har anført, at den omstændighed, at en person har ret til at afsætte et aktiv straks, ikke betyder, at vedkommende straks kan finde en køber. På trods af L.'s eksempel har Kommissionen hverken undersøgt dette spørgsmål eller konstateret, at der findes en potentiel køber, der er villig til at betale det sandsynlige provenu fra en afhændelse som fastlagt af Kommissionen. Endvidere er det sandsynlige provenu fra afhændelsen af de aktiver, der er stillet som garanti, alene 90 mio. SKK. Sagsøgeren har i replikken tilføjet, at såfremt den lokale skattemyndigheds egenskab af privat kreditor har betydning, er denne oplysning ikke tilstrækkelig til at berettige Kommissionens konklusion i 110.-112. betragtning til den anfægtede afgørelse, idet det præciseres, at bevisbyrden påhviler Kommissionen.
- 216 For det andet har sagsøgeren anfægtet Kommissionens vurdering af konkursbehandlingens mulige varighed. Selskabet har anført, at denne varighed i betragtning af de tilgængelige beviser ikke kunne forudses med nogen form for sikkerhed. Endvidere var eksemplet på konkursbehandlingen af L., som sagsøgeren har påberåbt sig som bevis for vanskelighederne med at finde en køber til selskabets aktiver, særligt relevant. Når Kommissionen oplyses om en relevant omstændighed, tilkommer det den at foretage en passende undersøgelse. Desuden afhænger muligheden for at afslutte en konkursbehandling hurtigt ikke af antallet af kreditorer, men af den lethed, hvormed aktiverne kan realiseres.

- 217 For det tredje har sagsøgeren anfægtet, at vurderingen i 118. betragtning til den anfægtede afgørelse er velbegrundet, fordi det under hensyntagen til de korrekte beløb, nemlig 225,5 mio. SKK som det sandsynlige resultat af afhændelsen af selskabets aktiver og 90 mio. SKK for den umiddelbare afhændelse af de aktiver, der var stillet som sikkerhed, ses, at kreditorordningsforslaget var åbenbart mere attraktivt end konkursbehandling.
- 218 Kommissionen har bestridt alle disse argumenter.
- 219 For det første har Kommissionen gjort gældende, at selv om det er korrekt, at retten til straks at afhænde et aktiv ikke betyder, at det er muligt straks at finde en køber, følger det ikke desto mindre heraf, at sagsøgeren ikke kan kritisere den for, at den ikke har godtgjort, at der findes en køber, der er rede til at betale den pris, som den har anført, eftersom det påhviler sagsøgeren at godtgøre, at en offentlig kreditors adfærd opfylder en økonomisk rationel logik. Kommissionen har tilføjet, at det følger af 96. betragtning til den anfægtede afgørelse, at sagsøgerens langfristede aktiver gav anledning til interesse. Kommissionen har endvidere anført, at den i betragtning af de oplysninger, den besad, ikke havde nogen grund til at konkludere, at det var sandsynligt, at sagsøgeren befandt sig i den samme situation som L. Det er desuden Kommissionens opfattelse, at sagsøgerens andet argument består i en gentagelse af de argumenter, som den allerede har besvaret som led i det andet klagepunkt. Endvidere har Kommissionen gjort gældende, at den ikke har gentaget den fejl, som Domstolen bemærkede i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), men at den tværtimod afhjalp den utilstrækkelige begrundelse, som den oprindelige beslutning var behæftet med. Under hensyn til den lokale skattemyndigheds egenskab af privilegeret kreditor var konkursbehandlingens varighed i nærværende sag uden betydning for den private kreditors valg.
- 220 For det andet har Kommissionen først anført, at 113.-117. betragtning til den anfægtede afgørelse indeholder en analyse, der er subsidier i forhold til hovedkonklusionen om, at konkursbehandlingens varighed ikke havde en væsentlig betydning. Endvidere har Kommissionen hvad angår L.'s tilfælde gjort gældende, at de oplysninger, som sagsøgeren på dette tidspunkt har fremlagt, ikke er underbyggede, at de er fremsat for sent, og at de under alle omstændigheder er utilstrækkelige. Endelig har Kommissionen, ud over at sagsøgeren ikke har forklaret årsagen til, at antallet af kreditorer ikke havde betydning for at vurdere konkursbehandlingens varighed, gjort gældende, at den i 117. betragtning til den anfægtede afgørelse dragne konklusion er støttet på en helhed af oplysninger.
- 221 For det tredje har Kommissionen anført, at den allerede har besvaret sagsøgerens argumenter, der tilsigter at anfægte Kommissionens vurdering af det forventede provenu fra afhændelsen af selskabets aktiver i tilfælde af konkursbehandling. Kommissionen har tilføjet, at sagsøgeren synes at anerkende, at en privat kreditor ville tage hensyn til, at den straks kan realisere de aktiver, der er stillet som sikkerhed, som en oplysning, der gør konkursbehandling mere tiltrækkende.
- 222 I nærværende sag har Kommissionen i 109.-112. betragtning til den anfægtede afgørelse principalt fundet, at konkursbehandlingens varighed ikke ville have haft nogen væsentlig indflydelse på en privat kreditors beslutning. Ifølge Kommissionen kunne den lokale skattemyndighed som privat kreditor til enhver tid få udbetalt i hvert fald 194 mio. SKK som følge af afhændelsen af de aktiver, der var stillet som sikkerhed. Kommissionen har i denne henseende tilføjet, at denne myndighed, selv om man benyttede den i E-rapporten indeholdte vurderingsmetode på sagsøgerens lagerbeholdning og kortfristede fordringer, kunne forvente at få yderligere 185 mio. SKK ved afslutningen af konkursbehandling. Ifølge Kommissionen burde den lokale skattemyndighed følgelig have været bevidst om, at den tilbagebetalte gæld som led i en konkursbehandling endeligt ville have været væsentlig større end det beløb, der blev foreslået som led i kreditorordningen, og om at den kun skulle have ventet for så vidt angår en del af dette beløb.

- 223 Det fremgår af denne henvisning til den anfægtede afgørelse, at Kommissionens analyse er støttet på forudsætningen om, at den lokale skattemyndighed straks og uafhængigt af afviklingen af konkursbehandlingen kunne have fået 194 mio. SKK som følge af afhændelsen af sagsøgerens langfristede aktiver. Som det fremgår af konklusionen ovenfor i præmis 196, understøttes denne forudsætning ikke retligt fyldestgørende af oplysningerne i sagsakterne.
- 224 Det følger heraf, at konklusionen i 112. betragtning til den anfægtede afgørelse, hvorefter konkursbehandlings varighed ikke har væsentlig indflydelse på en hypotetisk privat kreditors beslutning, er behæftet med samme fejl.
- 225 Imidlertid vurderede Kommissionen i 113.-118. betragtning til den anfægtede afgørelse for fuldstændighedens skyld konkursbehandlings sandsynlige varighed og dens indflydelse på det beløb, som kreditor ville kunne modtage ved afslutningen af en sådan procedure. Ifølge Kommissionen i procedures varighed sandsynligvis være kortere end en sådan procedures gennemsnitlige varighed, henset til sagsøgerens begrænsede antal kreditorer og til værdien af selskabets aktiver ved likvidation (113.-117. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen har tilføjet, at selv en varighed på fire til fem år ikke ville have nogen afgørende indflydelse på den private kreditors beslutning som følge af størrelsen af provenuet fra afhændelsen af disse aktiver, som fastsat ved anvendelse af Kommissionens egen metode, i forhold til det som led i kreditorordningen foreslåede beløb. Kun såfremt varigheden oversteg ni år, ville nutidsværdien blive lavere end det i kreditorordningen aftalte beløb, idet det imidlertid præciseres, at ingen privat kreditor ville have anset en så lang varighed for sandsynlig i nærværende sag (118. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 226 For det første skal det fastslås, at den i 118. betragtning til den anfægtede afgørelse fremsatte anskuelse er støttet på forudsætningen om, at en privat kreditor i tilfælde af konkursbehandling kunne have fået 356,7 mio. SKK, svarende til provenuet fra afhændelsen af aktiverne, som vurderet af Kommissionen, efter fradrag af omkostningerne til behandlingen. Som sagsøgeren har anført, og som det er bemærket ovenfor i præmis 201, er Kommissionens vurdering af provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver ikke underbygget retligt fyldestgørende af oplysninger i sagsakterne.
- 227 For det andet er det på denne baggrund ikke nødvendigt at vurdere, om den i 113.-117. betragtning til den anfægtede afgørelse indeholdte vurdering af en konkursbehandlings sandsynlige varighed er velbegrundet. Selv om det forudsættes godtgjort, at denne procedure kunne gennemføres hurtigt, skal det bemærkes, at denne omstændighed alene under alle omstændigheder ikke er tilstrækkelig til at begrunde konklusionen i 119. betragtning til den anfægtede afgørelse om, at en privat kreditor ville have foretrukket konkursbehandling frem for kreditorordningsforslaget.
- 228 Som det allerede er fastslået ovenfor i præmis 201, er Kommissionens vurdering af det sandsynlige resultat af en afhændelse som led i denne konkursbehandling ikke underbygget retligt fyldestgørende. I overensstemmelse med den ovenfor i præmis 136 nævnte retspraksis påvirkes den private kreditors valg af varigheden, men ligeledes af det beløb, der kan forventes at opnås som led i en alternativ procedure.
- 229 Selv om det forudsættes, at Kommissionen, på trods af de forbehold, som denne institution med føje har fremsat i forhold til E-rapporten (jf. præmis 173-175 ovenfor), subsidiært endvidere ville have støttet sig på den aktualiserede vurdering af denne rapport, skal det ikke desto mindre fastslås, at en privat kreditor, som det fremgår af 106. betragtning til den anfægtede afgørelse, herefter kunne forvente at få 225,5 mio. SKK som led i konkursbehandlingen, eller næsten 1,2 mio. SKK mere end det som led i kreditorordningen foreslåede beløb. Ud over at Kommissionen på ingen måde har undersøgt betydningen af konkursbehandlings varighed, uanset om den er kortere end den gennemsnitlige varighed, for en privat kreditors valg, som kunne forvente at få et sådant beløb, skal det under alle omstændigheder bemærkes, at det, henset til denne lille forskel i de omhandlede udbytter, med rimelighed kan antages, at en privat kreditor, uanset om han er privilegeret eller ej,

åbenbart ville have foretrukket straks at modtage 224,3 mio. SKK frem for at afvente konkursbehandlings afslutning, hvorved han kunne få 1,2 mio. SKK mere, uanset om det forudsættes, at denne procedure kan gennemføres relativt hurtigt.

230 Det følger heraf, at sagsøgerens argumenter, der tilsigter at anfægte vurderingen af betydningen af en konkursbehandlings varighed, skal tiltrædes.

231 Denne konklusion drages ikke i tvivl af Kommissionens øvrige argumenter.

232 For det første har Kommissionen gjort gældende, at det påhviler sagsøgeren at godtgøre, at en offentlig kreditors adfærd opfylder en økonomisk rationel logik.

233 Dette argument er i strid med retspraksis om fordeling af bevisbyrden for, at betingelserne for en privat kreditor er opfyldt, jf. ovenfor i præmis 128-143.

234 For det andet skal det, for så vidt som Kommissionen har besvaret sagsøgerens forskellige argumenter vedrørende muligheden for hurtigt at finde en køber til de langfristede aktiver og vedrørende O.H.'s interesse i disse aktiver, vurderingen af en konkursbehandlings varighed og selskabet L.'s tilfælde, blot fastslås, at disse argumenter ikke har forbindelse med betragtningen om, at Kommissionens analyse af varighedens betydning for den private kreditors valg er behæftet med en fejl, fordi Kommissionen har støttet sig på en vurdering af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver, der i sig selv er behæftet med en fejl, eftersom den er støttet på utilstrækkelige beviser. Dermed er alle de øvrige argumenter uden relevans på dette stadium.

235 På baggrund af de ovenstående betragtninger skal det konkluderes, at oplysningerne i sagsakterne ikke kan underbygge konklusionen i 119. betragtning til den anfægtede afgørelse om, at en privat kreditor ville have foretrukket konkursbehandling af sagsøgeren frem for kreditorordningsforslaget.

236 Det følger heraf, at sagsøgerens tredje anbringende skal tiltrædes, uden at det er nødvendigt at undersøge selskabets argumenter om vurderingen af det sandsynlige provenu fra en afhændelse af dets lagerbeholdning.

237 Det skal imidlertid tilføjes, at konklusionen i 139. betragtning til den anfægtede afgørelse om, at kriteriet om den private kreditor ikke er opfyldt, ikke alene er støttet på en konstatering om, at en privat kreditor ville have foretrukket konkursbehandling frem for kreditorordningsforslaget, men ligeledes på, at en sådan kreditor ville have prioriteret en skattefuldbyrdesprocedure frem for dette forslag. Det er således tilstrækkeligt, at den ene af disse procedurer, konkursbehandlingen eller skattefuldbyrdesproceduren, er mere fordelagtig end kreditorordningsproceduren, for at begrunde konklusionen om, at kriteriet om den private kreditor ikke er overholdt i nærværende sag.

238 Omvendt følger det heraf, at konklusionen i 139. betragtning til den anfægtede afgørelse om, at kriteriet om den private kreditor ikke var opfyldt, kun er behæftet med en ulovlighed, såfremt såvel konkursbehandlingen som skattefuldbyrdesproceduren viser sig at være mindre fordelagtige end kreditorordningsproceduren.

239 Dermed kan konklusionen ovenfor i præmis 235 ikke i sig selv berettige, at den anfægtede afgørelse annulleres. Det kræves nemlig ligeledes, at det fjerde anbringende om sammenligningen af skattefuldbyrdesproceduren og kreditorordningsproceduren også er begrundet. Dette skal følges efterprøves.

Det fjerde anbringende om, at konklusionen om, at skattefuldbyrdsproceduren er mere fordelagtig end kreditorordningsproceduren, er fejlbehæftet

240 Med det fjerde anbringende har sagsøgeren anfægtet den konklusion, der fremgår af den anfægtede afgørelse, hvorefter skattefuldbyrdsproceduren i det væsentlige var mere fordelagtig end kreditorordningsforslaget. Sagsøgeren har, efter at selskabet indledningsvis beskrev etaperne i denne procedure, som de er fastsat i slovakisk ret, fremsat seks rækker af argumenter til støtte for dette anbringende. Disse kan inddeles i to kategorier, alt efter om de som de første vedrører anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor ud fra en sammenligning af skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren (første og anden række argumenter), eller om de som de næste vedrører anvendelsen af dette kriterium (tredje til sjette række argumenter).

Om anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor ud fra en sammenligning af skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren (første og anden række argumenter)

241 På den ene side har sagsøgeren gjort gældende, at kriteriet om den private kreditor ikke var relevant med henblik på at sammenligne skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren, eftersom en privat kreditor ikke havde adgang til den førstnævnte. På den anden side har sagsøgeren anfægtet påstanden om, at der i nærværende sag ikke var fremlagt beviser, der kunne godtgøre, at dette kriterium fandt anvendelse.

242 Herefter undersøges de to spørgsmål, idet det andet spørgsmål undersøges først.

243 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen af de årsager, som selskabet har anført som led i det andet anbringende, der er fremsat til støtte for dette søgsmål, har begået en retlig fejl i 120. betragtning til den anfægtede afgørelse.

244 Kommissionen har bestridt, at dette argument er velbegrundet, og har i det væsentlige gentaget de argumenter, som den har fremsat som svar på sagsøgerens andet anbringende. Kommissionen har således bemærket, at den pågældende medlemsstats angivelse af, at spørgsmålet om, hvorvidt den omtvistede foranstaltning udgjorde statsstøtte, ikke var forudset, gjorde ethvert forsøg på at påberåbe sig kriteriet om den private kreditor resultatløst. Kommissionen har endvidere anført, at såfremt den af foranstaltningen begunstigede kan påberåbe sig dette kriterium, skal han så meget desto mere utvetydigt godtgøre, at den nævnte medlemsstat, inden den eller samtidig med at den indrømmede fordel, var bevidst om, at den ydede den i sin egenskab af privat kreditor.

245 Kommissionen har i den anfægtede afgørelse i henhold til den ovenfor i præmis 95 og 97 nævnte retspraksis, som den har overført på den private kreditor i 82. betragtning til denne afgørelse, anført, at der ikke var tilvejebragt bevis for, at den lokale skattemyndighed skulle have overvejet en skattefuldbyrdsprocedure og skulle have konkluderet, at denne procedure ville have været mindre fordelagtig end kreditorordningen (120. betragtning til den anfægtede afgørelse). Det fremgår ikke desto mindre af den anfægtede afgørelse, at Kommissionen, selv om den har præciseret, at sagsøgeren ikke sammenlignede kreditorordningsforslaget med det eventuelle resultat af en skattefuldbyrdsprocedure, foretog denne sammenligning, eftersom skattefuldbyrdsproceduren, som de slovakiske myndigheder har bekræftet, var et reelt alternativ for den lokale skattemyndighed, enten før iværksættelsen af kreditorproceduren eller efter deres veto mod den foreslåede kreditorordning, og at »[det] derfor [var] nødvendigt at overveje denne mulighed, når det [skulle] fastslås, om [kriteriet om den private kreditor var] overholdt« (121. betragtning til den anfægtede afgørelse).

246 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om det var muligt for sagsøgeren blot at henvise til de argumenter, som var fremsat til støtte for det andet anbringende, der tilsigtede at anfægte andre af de betragtninger, som Kommissionen havde fremført i den anfægtede afgørelse, skal det fastslås, at de

argumenter, som sagsøgeren har fremsat til støtte for det andet anbringende, ikke kan gøre de overvejelser, der fremgår af 120. betragtning til den anfægtede afgørelse, ugyldige. Som det fremgår af gennemgangen af det andet anbringende, anfægtede sagsøgeren nemlig i det væsentlige konklusionen i 83. betragtning til den anfægtede afgørelse om, at det af den omstændighed, at medlemsstaten ikke havde påberåbt sig kriteriet om den private kreditor og tværtimod havde anført, at den omtvistede foranstaltning udgjorde statsstøtte, fremgik, at foranstaltningen rent faktisk udgjorde statsstøtte. Kommissionen har ikke draget nogen konklusion af denne art i 120. betragtning.

- 247 For så vidt som Kommissionen har anført, at kriteriet om den private kreditor ikke fandt anvendelse med henblik på at sammenligne skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren, og hvis det forudsættes, at 120. betragtning til den anfægtede afgørelse skal forstås således, at den implicit indeholder en sådan konklusion, skal det endvidere bemærkes, at det ved vurderingen af sagsøgerens andet anbringende blev fundet, at dette kriterium fandt anvendelse på omstændighederne i nærværende sag. Eftersom kriteriet som sådan finder anvendelse, skal det lægges til grund, at Kommissionen ikke med henblik på, om det finder anvendelse, kan sondre mellem forskellige alternativer til den omtvistede foranstaltning.
- 248 Det skal i denne forbindelse endvidere tilføjes, at det, som det fremgår ovenfor af præmis 245, utvetydigt følger af 121. betragtning til den anfægtede afgørelse, at Kommissionen fandt, at skattefuldbyrdsproceduren skulle tages i betragtning ved anvendelsen af kriteriet om den private kreditor, eftersom denne procedure var et reelt alternativ for den lokale skattemyndighed. Med andre ord fandt Kommissionen, at det var nødvendigt at undersøge realiteten vedrørende kriteriet om den private kreditor i denne sammenhæng, eftersom skattefuldbyrdsproceduren var et reelt alternativ og, som den har anført i sine processkrifter, for at bestyrke den anfægtede afgørelse.
- 249 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl, eftersom en privat kreditor ikke har adgang til skattefuldbyrdsproceduren, og da den anfægtede afgørelse ikke omtaler nogen tilsvarende procedure, som en sådan kreditor kunne være begunstiget af. Det følger heraf, at der ikke kan tages hensyn til denne procedure som led i kriteriet om den private kreditor.
- 250 Kommissionen har bestridt, at disse argumenter er velbegrundede.
- 251 Det er tidligere fastslået, at anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor ikke beroede på den form, hvorunder fordelene var blevet indrømmet, men på kvalifikationen af den trufne foranstaltning som en beslutning, der er truffet af en privat erhvervsdrivende (jf. analogt dom af 3.4.2014, Kommissionen mod Nederlandene og ING Groep, C-224/12 P, Sml., EU:C:2014:213, præmis 31; jf. ligeledes i denne retning og analogt dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 93). Det, der er afgørende i denne forbindelse, er spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende foranstaltning opfyldte et kriterium om økonomisk rationalitet, således at en privat kreditor, som påregner at øge sine muligheder for at inddrive sin fordring eller i hvert fald størstedelen af denne fordring, kunne være i stand til at acceptere en sådan foranstaltning (jf. i denne retning og analogt dom Kommissionen mod Nederlandene og ING Groep, EU:C:2014:213, præmis 36).
- 252 Det står i nærværende sag fast, at en privat kreditor ligesom den lokale skattemyndighed kunne acceptere at give delvist afkald på sin fordring som led i kreditorordningen. Derimod er parterne enige om, at alene den lokale skattemyndighed havde mulighed for at vælge skattefuldbyrdsproceduren.
- 253 Det skal dog analogt med den ovenfor i præmis 251 nævnte retspraksis lægges til grund, at den omstændighed alene, at den private kreditor ikke havde adgang til skattefuldbyrdsproceduren, ikke er til hinder for, at kriteriet om den private kreditor analyseres med henblik på at sammenligne denne

procedure med kreditorordningsproceduren. Denne omstændighed er således ikke til hinder for at efterprøve, om den lokale skattemyndigheds beslutning om at vælge kreditorordningsproceduren var økonomisk rationel.

- 254 I denne sammenhæng skal den af sagsøgeren omtalte retspraksis, hvorefter der med henblik på vurderingen af, om den samme foranstaltning ville være blevet truffet under normale markedsvilkår af en privat investor, som befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som staten befinder sig i, kun skal tages hensyn til de fordele og forpligtelser, som er forbundet med sidstnævntes situation i dens egenskab af aktionær, og ikke dem, som er forbundet med dens egenskab af offentlig myndighed, endvidere forkastes som irrelevant (jf. dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26, EU:C:2012:318, præmis 79 og den deri nævnte retspraksis).
- 255 Ud over at denne retspraksis ikke vedrører spørgsmålet om, hvorvidt kriteriet om den private kreditor kan finde anvendelse med henblik på at sammenligne de respektive fordele og ulemper ved to procedurer for inddrivelse af fordringer, og hvoraf kun én er tilgængelig for den private kreditor, hvorimod den offentlige kreditor kan anvende begge procedurer, skal det således bemærkes, at det fremgår af de domme, der er omtalt til støtte for denne konstatering i dom Kommissionen mod EDF, nævnt ovenfor i præmis 26 (EU:C:2012:318, præmis 79), nemlig dom Belgien mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 51 (EU:C:1986:302, præmis 14), dom af 10. juli 1986, Belgien mod Kommissionen (40/85, Sml., EU:C:1986:305, præmis 13), af 14. september 1994, Spanien mod Kommissionen (C-278/92 – C-280/92, Sml., EU:C:1994:325, præmis 22), og af 28. januar 2003, Tyskland mod Kommissionen (C-334/99, Sml., EU:C:2003:55, præmis 134), at der ved vurderingen af kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi skal ses bort fra ethvert socialt, politisk eller regionalt hensyn til den pågældende sektor, og at der ikke skal tages hensyn til andre omkostninger eller ansvar, der påhviler medlemsstaten i dens egenskab af offentlig myndighed.
- 256 På baggrund af de ovenstående betragtninger skal sagsøgerens argumenter om anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor med henblik på at sammenligne skattefuldbyrdesproceduren og kreditorordningsproceduren forkastes.

Om anvendelsen af kriteriet om den private kreditor med henblik på at sammenligne skattefuldbyrdesproceduren og kreditorordningsproceduren (tredje til sjette række argumenter)

- 257 Tredje til sjette række af argumenter, som sagsøgeren har fremsat til støtte for dette anbringende, vedrører en komparativ vurdering af skattefuldbyrdesproceduren og kreditorordningsproceduren i forbindelse med kriteriet om den private kreditor.
- 258 For det første har sagsøgeren kritiseret Kommissionen for i 121. og 123. betragtning til den anfægtede afgørelse at have begået fejl hvad angår fastsættelsen af såvel hvornår som på hvilken operation kriteriet om den private kreditor skulle anvendes. Hvad angår 121. betragtning til denne afgørelse har sagsøgeren for det første anført, at skattefuldbyrdesproceduren var retligt utilgængelig efter kreditorordningsforslaget, og så længe kreditorordningen verserede, hvilket Kommissionen implicit har anerkendt. Endvidere var det eneste relevante spørgsmål, om skattefuldbyrdesproceduren den 9. juli 2004 var åbenbart mere fordelagtig end kreditorordningen. For det andet har sagsøgeren hvad angår 123. betragtning til den anfægtede afgørelse gjort gældende, at Kommissionen ikke havde beføjelser til at vurdere beslutningerne om betalingshensstand mellem november 2002 og november 2003, og at den alene skulle undersøge den operation, der var relevant i nærværende sag, uden at fremsætte hypoteser om spørgsmål, der ikke var omfattet af dens kompetenceområde.

- 259 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at 123. betragtning til den anfægtede afgørelse alene indeholder hypotetiske og urigtige påstande samt rent spekulative spørgsmål, som Kommissionen ikke har løst, og som ikke kan erstatte en begrundelse for en sådan afgørelse. Endvidere har Kommissionen undladt at behandle det relevante spørgsmål om, hvorvidt en privat kreditor ville have givet betalingshenstand for skattegælden.
- 260 For det tredje har sagsøgeren i det væsentlige kritiseret Kommissionen for at have foretaget en åbenbart urigtig vurdering og set bort fra de af Domstolen foretagne angivelser i dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21 (EU:C:2013:32), for så vidt som Kommissionen undlod at undersøge enhver oplysning, der i væsentlig grad kan påvirke beslutningsprocessen for en privat kreditor, hvad angår både det beløb, der kan opnås som led i en skattefuldbyrdelse, og omkostningerne til denne procedure. Sagsøgeren har i sin replik tilføjet, at det, i modsætning til hvad Kommissionen har gjort gældende, påhviler denne institution i den anfægtede afgørelse at godtgøre de faktiske omstændigheder, som begrundet dens konklusion om, at skattefuldbyrdesproceduren ville have ført til et større provenu end kreditorordningen.
- 261 For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har begået fejl hvad angår en skattefuldbyrdesprocedures mulige varighed. Selskabet har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen, eftersom den uden hverken analyse eller beviser blot har forudsat, at denne procedure kunne gennemføres hurtigt, har undladt at undersøge dette spørgsmål eller i hvert fald ikke har begrundet den anfægtede afgørelse retligt fyldestgørende. Selskabet har endvidere gjort gældende, at en privat kreditor ville have undersøgt den sandsynlige tidsplan for en skattefuldbyrdesprocedure, henset til relevant lovgivning, og ville have taget hensyn til alle følgerne af en skattefuldbyrdesprocedure, herunder risikoen for, at sagsøgeren blev erklæret fallit under denne procedure, samt den nødvendige varighed med henblik på at finde en køber, der var villig til at betale minimumsbeløbet under hensyn til tærsklerne i slovakisk ret. Sagsøgeren har som svar på Kommissionens argumenter om, at denne vedtog den anfægtede afgørelse under hensyn til alle tilgængelige oplysninger, i sin replik gjort gældende, at det følger af retspraksis, at denne institution skal træffe alle nødvendige forholdsregler for at indhente alle relevante oplysninger med henblik på sin analyse.
- 262 Kommissionen har bestridt alle disse argumenter.
- 263 For det første har Kommissionen anført, at skattefuldbyrdesproceduren kunne være indledt, inden kreditorordningsproceduren blev indledt, samt hvis de nationale retsinstanser afviste at godkende kreditorordningen. Endvidere er sagsøgerens argumentation vedrørende 123. betragtning til den anfægtede afgørelse støttet på en urigtig forståelse af bemærkningerne om de begivenheder, der indtraf, inden Den Slovakiske Republik tiltrådte Unionen. Kommissionen har blot antydnet, at den pågældende medlemsstats adfærd, inden kreditorordningen blev indgået, var anfægtelig, henset til kriteriet om den private kreditor, uden at den imidlertid fandt det nødvendigt at støtte sig på dette forhold for at fastslå, at en privat kreditor under alle omstændigheder ikke ville have valgt kreditorordningen.
- 264 For det andet har Kommissionen anført, at spørgsmålet om, hvorvidt de beslutninger om betalingshenstand, der lå før kreditorordningen, ikke indeholdt noget støtteelement, ikke er relevant med henblik på konklusionen om, at kreditorordningen udgjorde statsstøtte. 122. og 123. betragtning til den anfægtede afgørelse indeholder bemærkninger, der er overflødige hvad angår den begrundelse, som konklusionen om, at der foreligger støtte, er støttet på.
- 265 For det tredje har Kommissionen bemærket, at det fremgår af retspraksis, at det påhviler sagsøgeren utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, at føre bevis for, at fordelene ikke er blevet indrømmet af den pågældende medlemsstat i dens egenskab af privat erhvervsdrivende og kunne være opnået på markedet. Eftersom sagsøgeren ikke har forsøgt at fremlægge de begærede oplysninger, fandt Kommissionen, at den skulle tage hensyn til alle de tilgængelige oplysninger og

trods alt vurdere pålideligheden af påstanden om, at der ikke forelå støtte, eftersom medlemsstaten havde handlet på samme måde som en privat kreditor, idet det præciseres, at Kommissionen har undersøgt skattefuldbyrdsproceduren for at bestyrke den anfægtede afgørelse. Sagsøgerens argumenter om det beløb, der kunne opnås som led i en skattefuldbyrdsprocedure, samt om de ved denne procedure skabte omkostninger er under alle omstændigheder ubegrundede. Kommissionen har i denne forbindelse anført, at det synes erkendt, at en skattefuldbyrdsprocedure ikke ville medføre så mange administrative omkostninger som en konkursbehandling, idet det præciseres, at den ikke havde oplysninger om andre omkostninger, der skulle tages hensyn til.

- 266 For det fjerde har Kommissionen gjort gældende, at den har undersøgt varigheden af en konkursbehandling, og at den på trods af utilstrækkeligheden af de tilgængelige oplysninger herom konkluderede, at den omstændighed, at skattefuldbyrdsproceduren føres af kreditor selv, ville påvirke denne procedures effektivitet og dermed dens varighed positivt, i forhold til den tilbøjelighed til langsommelighed, der kendetegner konkursbehandling.
- 267 I betragtning af den ovenfor i præmis 131-147 nævnte retspraksis skal det med henblik på at anvende kriteriet om den private kreditor vurderes, om Kommissionens komparative vurdering af skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren er velbegrunderet.
- 268 I henhold til denne retspraksis skulle Kommissionen i nærværende sag afgøre, om det var åbenbart, at en normalt forsigtig og tilbageholdende privat kreditor, som befandt sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som de slovakiske myndigheder befandt sig i, under hensyn til de ovenfor i præmis 136 nævnte faktorer ville have fortrukket skattefuldbyrdsproceduren frem for kreditorordningsforslaget. Kommissionen skulle herved med henblik på at påvise det mest fordelagtige alternativ sammenligne fordele og ulemper for hver af de nævnte procedurer på grundlag af en privat kreditors interesser (jf. præmis 132-137 ovenfor).
- 269 Når Kommissionen inden for rammerne af kriteriet om den private kreditor herefter foretager den ovenfor i præmis 133 omtalte samlede vurdering, tager den, ud over de af den pågældende medlemsstat fremlagte oplysninger, hensyn til alle andre relevante oplysninger i sagen. Kommissionen er således, når det viser sig, at kriteriet om den private kreditor kan finde anvendelse, forpligtet til at anmode den pågældende medlemsstat om at give den alle relevante oplysninger, som sætter den i stand til at undersøge, om betingelserne for anvendelse af dette kriterium er opfyldt. Følgelig påhviler det Kommissionen at bevise, at betingelserne for anvendelse af kriteriet om den private kreditor er opfyldt. Dette gælder så meget desto mere, når den anfægtede afgørelse ikke er støttet på medlemsstatens manglende fremlæggelse af oplysninger, som Kommissionen havde anmodet den om, men på konklusionen om, at en privat kreditor ikke ville have handlet på samme måde som denne medlemsstats myndigheder, hvilken konklusion forudsætter, at Kommissionen havde alle relevante oplysninger, der var nødvendige for at udarbejde sin afgørelse, til rådighed (jf. præmis 138 og 139 ovenfor).
- 270 Endelig følger det af den ovenfor i præmis 147 omtalte retspraksis, at det bl.a. tilkommer Retten at kontrollere, om de oplysninger, som Kommissionen har lagt til grund for sin vurdering, udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning, og om disse oplysninger taler til støtte for de heraf dragne konklusioner, idet det præciseres, at det følger af den ovenfor i præmis 134 omtalte retspraksis, at enhver oplysning, der i ikke uvæsentlig grad kan påvirke beslutningsprocessen for en privat kreditor, der normalt anses for forsigtig og tilbageholdende, og som befinder sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor befinder sig i, og som søger at opnå betaling af de beløb, som en debitor med finansielle problemer skylder ham, anses for relevant.
- 271 Det står i nærværende sag fast, at hverken Den Slovakiske Republik eller sagsøgeren under den administrative procedure i medfør af kriteriet om den private kreditor har sammenlignet kreditorordningsproceduren og skattefuldbyrdsproceduren. Det fremgår navnlig af oplysningerne i sagsakterne, at sagsøgeren i sine bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle

undersøgelsesprocedure blot gjorde gældende, at skattefuldbyrdsproceduren ikke kunne anvendes i nærværende sag, eftersom indledningen af enten en konkursbehandling eller en kreditorordningsprocedure er til hinder for en afvikling af en sådan procedure. Sagsøgeren har endvidere anført, at selskabets økonomiske situation, såfremt det ikke havde fremsat et kreditorordningsforslag, ville være blevet forværret i et sådant omfang, at det efter nogle uger ville have været for forgældet og dermed have været juridisk forpligtet til enten at erklære sig fallit eller fremlægge et kreditorordningsforslag. De slovakiske myndigheder har som svar på sagsøgerens bemærkning bl.a. præciseret, at skattefuldbyrdsproceduren kunne være indledt, hvis de nationale retsinstanser afviste at godkende kreditorordningen.

- 272 Det fremgår ikke desto mindre af den anfægtede afgørelse, at Kommissionen sammenlignede skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren, fordi den førstnævnte var et reelt alternativ for den lokale skattemyndighed, enten før iværksættelsen af kreditorordningsproceduren eller efter deres veto mod den foreslåede kreditorordning (121. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen konkluderede i det væsentlige, at skattefuldbyrdsproceduren ville have ført til et større provenu end kreditorordningen (127. betragtning til den anfægtede afgørelse), og at en privat kreditor ville have foretrukket skattefuldbyrdsproceduren frem for kreditorordningsforslaget, hvis muligheden havde foreligget (124. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 273 Kommissionen har i denne forbindelse for det første, idet den bemærkede, at de slovakiske myndigheder og sagsøgeren var uenige om værdien af de langfristede aktiver, der var stillet som sikkerhed, og idet den fandt, at det ikke var nødvendigt at afgøre, hvilken oplysning var korrekt (122. betragtning til den anfægtede afgørelse), anført, at hvis værdien af sagsøgerens aktiver faktisk kun beløb sig til halvdelen af pantet, var den pantesikkerhed, som var krævet for de indrømmede betalingshenstande fra november 2002 til november 2003, utilstrækkelig. Under disse omstændigheder opfyldte disse beslutninger om henstand efter al sandsynlighed ikke kriteriet om den private kreditor. Idet Kommissionen fandt, at det ikke var nødvendigt for den at fastslå, om disse foranstaltninger udgjorde statsstøtte, bemærkede den alligevel, at der, hvis disse beslutninger om henstand allerede udgjorde statsstøtte, ikke længere kunne henvises til kriteriet om den private kreditor, når den udsatte gæld senere delvist blev afskrevet (123. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 274 Som sagsøgeren med føje har gjort gældende, og uden at det er nødvendigt at efterprøve, om Kommissionen havde kompetence til at tage stilling til beslutningerne om betalingshenstand mellem november 2002 og november 2003, skal det fastslås, at denne rent hypotetiske grund i den anfægtede afgørelse ikke i sig selv kan begrunde konklusionen om, at den delvise afskrivning af skattegælden gav sagsøgeren en fordel, som selskabet ikke kunne have fået på markedsvilkår. Kommissionen har nemlig på dette tidspunkt blot fremført teorier uden imidlertid at undersøge de spørgsmål, den herved rejste, uden at fremsætte den mindste oplysning til støtte herfor og uden at drage nogen form for endelig konklusion.
- 275 Kommissionen har endvidere i sine processkrifter anført, at spørgsmålet om, hvorvidt de beslutninger om betalingshenstand, der ligger før kreditorordningen, ikke indeholdt noget støtteelement, ikke er relevant med henblik på konklusionen om, at kreditorordningen udgjorde statsstøtte, og at 122. og 123. betragtning til den anfægtede afgørelse indeholder overflødige bemærkninger med henblik på den begrundelse, som konklusionen om, at der foreligger statsstøtte, er støttet på.
- 276 For det andet fandt Kommissionen i den anfægtede afgørelse, at en privat kreditor alligevel ville have foretrukket skattefuldbyrdsproceduren, selv om beløbet for de aktiver, der var stillet som sikkerhed, kun udgjorde 194 mio. EUR (124. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen har i denne forbindelse anført, at skattemyndigheden under en sådan procedure kunne sælge debtors aktiver direkte. Ifølge Kommissionen oversteg værdien af sagsøgerens aktiver på tidspunktet for indgåelsen af kreditorordningen, 43. mio. SKK for lagerbeholdningen, i hvert fald 37 mio. SKK for forfaldne fordringer og 161 mio. SKK i kontanter, det beløb, der var foreslået som led i kreditorordningen. Hertil tilføjede Kommissionen, at sagsøgeren besad langfristede aktiver for en

værdi på i hvert fald 194 mio. SKK (125. betragtning til den anfægtede afgørelse). Endelig har Kommissionen anført, at skattefuldbyrdsproceduren i modsætning til konkursbehandlingen ikke ville medføre administrationsgebyrer, og at det, eftersom den indledes og styres af skattemyndigheden selv, kunne antages, at denne procedure ville blive gennemført hurtigt (126. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen har på baggrund af disse oplysninger konkluderet, at skattefuldbyrdsproceduren ville have ført til et større provenu end kreditorordningen (127. betragtning til den anfægtede afgørelse).

- 277 Det skal i denne forbindelse først bemærkes, at Kommissionens vurdering er støttet på en gentagelse af de vurderinger, der er foretaget som led i konkursbehandlingen.
- 278 Det er ovenfor i præmis 201 konkluderet, at denne vurdering ikke var underbygget retligt fyldestgørende af oplysninger i sagsakterne.
- 279 Endelig har Kommissionen hvad angår en skattefuldbyrdsprocedures varighed blot »antage[t], at den ville blive gennemført hurtigt«, navnlig ved sammenligning med konkursbehandlingen, eftersom den indledes og styres af myndigheden selv. Kommissionen har derimod hverken foretaget en vurdering af denne varighed under omstændighederne i nærværende sag eller i det mindste i betragtning af etaperne i den procedure, som er indført i henhold til slovakisk ret. Kommissionen har endvidere i sine processkrifter anerkendt, at de tilgængelige oplysninger ikke var tilstrækkelige hvad angår en skattefuldbyrdsprocedures varighed.
- 280 Det skal bemærkes, at procedurernes varighed er et forhold, der i ikke uvæsentlig grad kan påvirke beslutningsprocessen for en privat kreditor (jf. i denne retning dom Frucona Košice mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 21, EU:C:2013:32, præmis 81).
- 281 Endelig skal det bemærkes, at det fremgår af retspraksis, at den begunstigede virksomheds situation kan udgøre et relevant forhold i den samlede vurdering af betingelserne for at anvende kriteriet om den private kreditor (jf. i denne retning og analogt dom Westdeutsche Landesbank Girozentrale og Land Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 56, EU:T:2003:57, præmis 251, og af 30.6.2015, Nederlandene m.fl. mod Kommissionen, T-186/13, T-190/13 og T-193/13, EU:T:2015:447, præmis 88).
- 282 Skønt sagsøgeren under den administrative procedure oplyste, at en skattefuldbyrdsprocedure kunne afbrydes, hvis selskabet forpligtes til at erklære sig fallit under hensyn til en forværring af dets økonomiske situation, har Kommissionen i den anfægtede afgørelse på ingen måde taget hensyn til denne oplysning, endsiige vurderet chancen for, at en skattefuldbyrdsprocedure i betragtning af disse forhold kan afvikles i nærværende sag. Denne mangel suppleres af påstanden for Retten om, at sagsøgerens argument er rent hypotetisk.
- 283 Det skal hvad angår en skattefuldbyrdsprocedure endvidere tilføjes, at Kommissionen blot bemærkede, at denne procedure, til forskel fra konkursbehandlingen, ikke gav anledning til administrationsgebyrer. Det fremgår derimod på ingen måde af den anfægtede afgørelse, at Kommissionen undersøgte spørgsmålet om, hvorvidt skattefuldbyrdsproceduren kunne medføre administrationsgebyrer af nogen art. Kommissionen har heller ikke berørt den eventuelle betydning af gebyrernes indvirkning på det beløb, der ville kunne opnås som led i en sådan procedure.
- 284 Det synes således, at Kommissionen, da den vedtog den anfægtede afgørelse, ikke havde materielle oplysninger, der gav den mulighed for at konstatere, at en privat kreditor den 9. juli 2004 åbenbart ville have valgt skattefuldbyrdsproceduren.
- 285 Denne konklusion gælder, uden at det er nødvendigt at undersøge sagsøgerens øvrige argumenter, som i det væsentlige vedrører muligheden og sandsynligheden for en direkte afhændelse som led i skattefuldbyrdelsen, den værdi af aktiverne, som en sagkyndig i givet fald har fastsat, anvendelsen af

bestemte tal ved vurderingen af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af aktiverne som led i konkursbehandlingen, de gældende retslige tærskler i tilfælde af skattefuldbyrdelse og deres indvirkning på muligheden for at afhænde aktiverne til de af Kommissionen anførte beløb, L.'s konkursbehandling og risikoen for formøbling af sagsøgerens aktiver.

286 Konklusionen ovenfor i præmis 284 kan ikke drages i tvivl af Kommissionens argumenter.

287 For det første har Kommissionen anført, at det fremgår af retspraksis, at det påhviler sagsøgeren utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, at føre bevis for, at den pågældende fordel ikke er blevet indrømmet af den pågældende medlemsstats i dens egenskab af privat erhvervsdrivende og kunne være opnået på markedet. Kommissionen har tilføjet, at den sammenlignede de to procedurer alene på grundlag af de oplysninger, som den havde, og at den ikke havde oplysninger, som sagsøgeren kunne have fremført for at underbygge sin indstilling om, at skattefuldbyrdsproceduren var mindre fordelagtig end kreditorordningsproceduren.

288 I betragtning af den ovenfor i præmis 138, 139, 141 og 269 nævnte retspraksis skal det imidlertid bemærkes, at Kommissionen, eftersom den anvendte kriteriet om den private kreditor med henblik på at sammenligne skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren, og da den i det væsentlige fastslog, at en privat kreditor ville have foretrukket den første procedure frem for den anden, ikke kunne nøjes med at fremsætte ikke-underbyggede hypoteser, som ikke kunne efterprøves, fordi den ikke havde tilstrækkelige oplysninger. Kommissionen kunne heller ikke støtte sig på retspraksis om anvendeligheden af dette kriterium, hvoraf fremgår, at det påhviler den pågældende medlemsstat eller den berørte part, som påberåber sig dette, at godtgøre, at den omtvistede foranstaltning kan tilskrives denne medlemsstats egenskab af erhvervsdrivende, for at begrunde, at den blot, uden sådanne oplysninger, har udledt upræcise følger ved anvendelsen af dette kriterium.

289 For det andet drages den ovenfor i præmis 284 dragne konklusion heller ikke i tvivl af andre oplysninger, som Kommissionen har fremsat som svar på sagsøgerens argumenter. Kommissionens argumenter vedrører i det væsentlige muligheden og sandsynligheden for en direkte afhændelse som led i skattefuldbyrdelsen, værdien af aktiverne, som en sagkyndig i givet fald ville fastsætte, anvendelsen af bestemte beløb ved vurderingen af det sandsynlige provenu fra afhændelsen af aktiverne som led i en konkursbehandling, L.'s konkursbehandling, de gældende retslige tærskler i tilfælde af skattefuldbyrdelse og endelig risikoen for formøbling af sagsøgerens aktiver.

290 For det første bemærkes, at den ovenfor i præmis 284 dragne konklusion alene er støttet på konstateringen af, at Kommissionen ikke havde materielle oplysninger, der gav den mulighed for at konstatere, at en privat kreditor den 9. juli 2004 åbenbart ville have valgt skattefuldbyrdsproceduren. For det andet er denne konklusion, som følger af, at Retten har tiltrådt sagsøgerens argumenter om, at Kommissionen, hvem det påhviler at godtgøre, at betingelserne for kriteriet om den private kreditor ikke var opfyldt i nærværende sag, havde undladt at vurdere varigheden og omkostningerne samt selskabets egen økonomiske situation, da den sammenlignede skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren, draget, uden at det nødvendigt at undersøge sagsøgerens øvrige argumenter, som er omtalt ovenfor i præmis 285. Eftersom Kommissionens argumenter, der er nævnt ovenfor i præmis 289, er fremsat som svar på sagsøgerens sidstnævnte argumenter, kan de under alle omstændigheder ikke ændre den ovenfor i præmis 284 dragne konklusion.

291 På baggrund af alle de ovenstående betragtninger er sagsøgerens fjerde anbringende begrundet.

292 Følgelig og navnlig i betragtning af konklusionerne ovenfor i præmis 263 og 291 annulleres den anfægtede afgørelse.

Sagens omkostninger

²⁹³ Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, pålægges det denne at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

- 1) **Kommissionens afgørelse 2014/342/EU af 16. oktober 2013 om statsstøtte nr. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) ydet af Den Slovakiske Republik til Frucona Košice a.s. annulleres.**
- 2) **Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Frucona Košices omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Underskrifter

Indhold

Sagens baggrund	1
Udviklingen i sagsøgerens situation og kreditorordningsproceduren	1
Den administrative procedure	3
Den oprindelige beslutning	3
Retsforhandlingerne for Retten og Domstolen	3
Den anfægtede afgørelse	4
Retsforhandlinger og parternes påstande	6
Retlige bemærkninger	6
Det første anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar	6
Det andet anbringende om, at 83. betragtning til den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl	12
Det tredje anbringende om retlige og faktiske fejl ved konklusionen om, at konkursbehandlingen var mere fordelagtig end kreditorordningsproceduren	19
Indledende henvisninger til retspraksis	19
Om vurderingen af provenuet fra afhændelsen af sagsøgerens aktiver som led i en konkursbehandling er velbegrunderet (anden række argumenter)	23
Om vurderingen af konkursbehandlingens varighed og dens indvirkning på den private kreditors valg er velbegrunderet (tredje til femte række argumenter)	31
Det fjerde anbringende om, at konklusionen om, at skattefuldbyrdsproceduren er mere fordelagtig end kreditorordningsproceduren, er fejlbehæftet	35
Om anvendeligheden af kriteriet om den private kreditor ud fra en sammenligning af skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren (første og anden række argumenter) ..	35
Om anvendelsen af kriteriet om den private kreditor med henblik på at sammenligne skattefuldbyrdsproceduren og kreditorordningsproceduren (tredje til sjette række argumenter) ..	37
Sagens omkostninger	43